

“Raakvlakken tussen de verschillende politiesamenwerkingregelingen”

Matrix raakvlakken Verdrag van Prüm¹, Beneluxverdrag 2004², Verdrag van Enschede³ en Schengen Uitvoeringsovereenkomst⁴

Onderwerp	Verdrag van Prüm	Beneluxverdrag 2004	Verdrag van Enschede	Schengen Uitvoeringsovereenkomst
Bijstand	<p>Artikel 26 Bijstandsverlening bij grootschalige evenementen, rampen en zware ongevallen.</p> <p>(fysieke bijstand op grondgebied andere verdragsluitende partij en informatie-uitwisseling)</p> <p>Artikel 27 Dit artikel voorziet in een regeling tot wederzijdse bijstand op verzoek. Het betreft hier naast samenwerking in de zin van fysieke grensoverschrijding van ambtenaren van een andere Verdragsluitende Partij, bijstand in vorm van het vergaren van informatie op eigen grondgebied ten behoeve van de andere verdragsluitende partij.</p> <p>(fysieke en niet fysieke bijstand)</p>	<p>Artikel 4 Bijstand in kader handhaving openbare orde en veiligheid (zie artikel 5 bevoegdheden bij bijstand) Een grensoverschrijdend politieoptreden in het kader van de handhaving van de openbare orde en veiligheid, waaronder mede wordt verstaan de gezamenlijke organisatie of coördinatie van evenementen en georganiseerde transporten, is slechts mogelijk op verzoek. Het verzoek wordt door de bevoegde autoriteit van de verzoekende Verdragsluitende Partij gericht aan de bevoegde autoriteit van de aangezochte Verdragsluitende Partij.</p>	<p>Artikel 22 Bijstandsverlening bij grootschalige evenementen, rampen en zware ongevallen De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten verlenen elkaar met inachtneming van het desbetreffende nationale recht over en weer bijstand bij grootschalige evenementen en soortgelijke grote gebeurtenissen, rampen alsmede zware ongevallen door:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. elkaar in een zo vroeg mogelijk stadium over dergelijke gebeurtenissen met grensoverschrijdende gevolgen te informeren en relevante informatie mee te delen; 2. in situaties met grensoverschrijdende gevolgen de op hun grondgebied noodzakelijke politiemaatregelen te nemen en te coördineren; 3. op verzoek van de Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan zich de situatie voordoet, voor zover mogelijk door detachering van ambtenaren, specialisten en adviseurs alsmede door het beschikbaar stellen van uitrusting, bijstand te verlenen. <p>Voor het overige laat dit Verdrag onverlet de op 7 juni 1988 te Bonn tot stand gekomen Overeenkomst tussen het</p>	<p>Artikel 39 De Overeenkomstsluitende Partijen verbinden zich ertoe dat hun politiediensten elkaar, met inachtneming van het nationale recht binnen de grenzen van hun bevoegdheden, wederzijds bijstand verlenen ten behoeve van de voorkoming en opsporing van strafbare feiten, voor zover het doen of behandelen van een verzoek naar nationaal recht niet aan de justitiële autoriteiten is voorbehouden en voor het inwilligen van het verzoek door de aangezochte Overeenkomstsluitende Partij geen dwangmiddelen behoeven te worden toegepast. Wanneer de aangezochte politieautoriteiten tot de afdoening van een verzoek niet bevoegd zijn, zenden zij dit aan de bevoegde autoriteiten door.</p> <p><u>Geen fysieke</u> bijstandsverlening</p>

¹ Verdrag tussen het Koninkrijk België, de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk Spanje, de Republiek Frankrijk, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Oostenrijk inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking in het bijzonder ter bestrijding van het terrorisme, de grensoverschrijdende criminaliteit en de illegale migratie, Prüm, 27 mei 2005, Trb. 2005, Nr. 197

² Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg inzake grensoverschrijdend politieel optreden Luxemburg, 8 juni 2004, Trb. 2005, Nr. 35

³ Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland inzake de grensoverschrijdende politie samenwerking en de samenwerking in strafrechtelijke aangelegenheden Enschede, 2 maart 2005, Trb. 2005, 86 en 241. Inwerkingtreding 7 juni 2006 (Stb. 2006, 255)

⁴ Overeenkomst ter uitvoering van het te Schengen gesloten akkoord van 14 juni 1985 (Schengenuitvoeringsovereenkomst/SUO), Publicatieblad Nr. L 239 van 22/9/2000

		(fysieke bijstand op grondgebied andere verdragsluitende partij)	<p>Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland inzake wederzijdse bijstandsverlening bij het bestrijden van rampen, zware ongevallen daaronder begrepen. (fysieke bijstand op grondgebied andere verdragsluitende partij en informatie-uitwisseling)</p> <p>Artikel 7 De autoriteiten van de Verdragsluitende Staten verlenen elkaar met inachtneming van het nationale recht en hun onderscheidenlijke bevoegdheden op verzoek bijstand.</p> <p>Dit artikel voorziet in een regeling tot wederzijdse bijstand op verzoek. Het betreft hier naast samenwerking in de zin van fysieke grensoverschrijding van ambtenaren van een andere Verdragsluitende Partij, samenwerking in de vorm van nationaal optreden ten behoeve van de andere Verdragsluitende Staat.</p> <p>(fysieke en niet fysieke bijstand)</p>	
Optreden eigen initiatief	Artikel 25 Zonder voorafgaande toestemming de gemeenschappelijke grens overschrijden teneinde voorlopige maatregelen te treffen ter afwending van een acuut gevaar voor de lichamelijke integriteit van personen	Artikel 7 Optreden eigen initiatief in spoedeisende situaties ter afwending acuut gevaar voor lijf, leden goederen of gezondheid danwel ter voorkoming van ernstige verstoring openbare orde en veiligheid	Artikel 21 Zonder voorafgaande toestemming de gemeenschappelijke grens overschrijden teneinde voorlopige maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om een aanwezig gevaar voor gezondheid of leven af te wenden.	-
Onderwerp	Verdrag van Prüm	Beneluxverdrag 2004	Verdrag van Enschede	Schengen Uitvoeringsovereenkomst
Gezamenlijke patrouilles	Artikel 24 Ter intensivering van de politie	Artikel 25 Afhankelijk van de operationele behoeften	Artikel 19 Ter intensivering van de samenwerking	-

en andere vormen van optreden	samenwerking kunnen door de Verdragsluitende partijen gezamenlijke patrouilles en andere vormen van gezamenlijk optreden ter handhaving van openbare orde en veiligheid en ter voorkoming van strafbare feiten worden ingesteld.	van de Verdragsluitende partijen kunnen gezamenlijke patrouilles en controles worden georganiseerd in de grensstreek.	kunnen de bevoegde autoriteiten van de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende staten gezamenlijke patrouilles, gemeenschappelijk bemande controle, evaluatie- en observatieteams of andere samenwerkingsvormen instellen ter handhaving openbare orde en veiligheid of ter voorkoming van strafbare feiten.	
Rechtstreeks gecentraliseerde en geautomatiseerde bevraging “kentekens”	Artikel 12 Mogelijkheid tot rechtstreekse gecentraliseerde en geautomatiseerde raadpleging van het kentekenregister in het kader van de handhaving van openbare orde en veiligheid en ter voorkoming van opsporing van strafbare feiten	Artikel 15 Mogelijkheid tot rechtstreekse gecentraliseerde en geautomatiseerde raadpleging van het kentekenregister indien dit noodzakelijk is voor een goede uitvoering van politietaken met dien verstande dat dit slechts mogelijk is ter voorkoming van een ernstig en dreigend gevaar of ter opsporing van een misdrijf waardoor de rechtsorde van de ontvangende Partij ernstig is geschokt, tenzij er sprake is van een bepaald persoon of geval.	-	-
DNA-profielen	Artikel 2 De Verdragsluitende partijen verplichten zich ter opsporing van strafbare feiten nationale DNA-analysebestanden aan te leggen en te beheren. Artikel 3 Ter opsporing van strafbare feiten verlenen de Verdragsluitende Partijen aan de nationale contactpunten van de andere Verdragsluitende partij toegang tot linkgegevens van hun DNA-Analysebestanden (Alleen in individuele gevallen) Artikel 4 regelt, met wederzijds goedvinden, de vergelijking van de DNA – Profielen	Het Beneluxverdrag kent een dergelijke bepaling niet.	Artikel 10 Doorzending en vergelijking van DNA-profielen evenals van ander voor de identificatie geschikt materiaal 1. In het kader van een opsporingsonderzoek of strafrechtelijke procedure verlenen de bevoegde instanties van de Verdragsluitende Staten elkaar in overeenstemming met hun onderscheidenlijke nationale recht wederzijdse rechtshulp door DNA-profielen te vergelijken. De resultaten van de vergelijking worden zo spoedig mogelijk medegedeeld aan de bevoegde instanties van de verzoekende Verdragsluitende Staat. De mededeling geschiedt op een tussen de beide Verdragsluitende Staten nog vast te leggen wijze, die voldoet aan internationale normen. Wanneer verdergaande typering van het biologisch materiaal noodzakelijk geacht wordt om de biostatistische bewijskracht te verhogen, zal de aangezochte Verdragsluitende Staat – voorzover mogelijk en proportioneel – bewerkstelligen dat deze verdergaande typering van het biologisch	De Schengen Uitvoeringsovereenkomst kent een dergelijke bepaling niet.

			<p>materiaal wordt uitgevoerd. De hiermee gemoeide kosten worden aan de aangezochte Verdragsluitende Staat vergoed.</p> <p>2. Als van een bepaalde persoon die zich in de aangezochte Verdragsluitende Staat bevindt geen DNA-profiel beschikbaar is, verleent de aangezochte Verdragsluitende Staat rechtshulp door het afnemen van en het verrichten van moleculair-genetisch onderzoek aan celmateriaal van deze persoon evenals door toezending van het verkregen DNA-profiel, wanneer:</p> <p>1. de verzoekende Verdragsluitende Staat meedeelt voor welk doel dit vereist is;</p> <p>2. de verzoekende Verdragsluitende Staat een volgens haar eigen recht vereist onderzoeksbevel of een verklaring van de bevoegde instantie overlegt waaruit blijkt dat de voorwaarden voor het afnemen van en het verrichten van moleculair-genetisch onderzoek aan celmateriaal zouden zijn vervuld indien de desbetreffende persoon zich op het grondgebied van de verzoekende Verdragsluitende Staat zou bevinden; en</p> <p>3. de voorwaarden voor het afnemen van en het verrichten van moleculair-genetisch onderzoek aan celmateriaal volgens het recht van de aangezochte Verdragsluitende Staat vervuld zijn. De hiermee gemoeide kosten worden aan de aangezochte Verdragsluitende Staat vergoed.</p> <p>3. Verzoeken kunnen ook door de bevoegde politieautoriteiten van beide Verdragsluitende Staten worden doorgezonden en langs dezelfde weg worden beantwoord.</p>	
Onderwerp	Verdrag van Prüm	Beneluxverdrag 2004	Verdrag van Enschede	Schengen Uitvoeringsovereenkomst
Dactyloscopische gegevens	Artikel 8 Ter uitvoering van het Verdrag van Prüm waarborgen de Verdragsluitende Parijzen zich dat linkgegevens voor het bestand van de ter voorkoming en opsporing van strafbare feiten opgezette nationale geautomatiseerde dactyloscopische identificatiesystemen	Het Beneluxverdrag kent een dergelijke bepaling niet.	Het Verdrag van Enschede kent een dergelijke bepaling niet.	De Schengen Uitvoeringsovereenkomst kent een dergelijke bepaling niet.

	<p>voorhanden zijn.</p> <p>Artikel 9 Ter voorkoming en opsporing van strafbare feiten verlenen de Verdragsluitende Partijen aan de nationale contactpunten van de andere Verdragsluitende Partij toegang tot de linkgegevens van de geautomatiseerde dactyloscopische identificatiesystemen. (De bevraging geschiedt geautomatiseerd door middel van vergelijking)</p>			
<p>Uitwisseling persoonsgegevens op verzoek</p>	<p>Artikel 14 Ter voorkoming van strafbare feiten en ter handhaving van de openbare orde en veiligheid in samenhang met grootschalige evenementen met een grensoverschrijdende dimensie verstrekken Verdragsluitende Partijen elkaar <u>op verzoek</u> als op eigen initiatief onder de genoemde voorwaarden persoonsgegevens.</p> <p>(via nationaal contactpunt)</p>	<p>Artikel 10 Indien noodzakelijk voor de goede uitvoering van politietaken, kunnen Verdragsluitende Partijen persoonsgegevens uitwisselen ter voorkoming van een ernstig en dreigend gevaar of ter opsporing van een misdrijf waardoor de rechtsorde van de ontvangende Partij ernstig is geschokt, tenzij er sprake is van een verzoek met betrekking tot een bepaald persoon of geval.</p>	<p>Artikel 7 De autoriteiten verlenen elkaar met inachtneming van artikel 39, eerste lid, eerste volzin, van de Schengen Uitvoeringsovereenkomst bijstand, in het bijzonder door: (In artikel 7 lid 2 worden een aantal vormen van “niet fysieke” bijstand specifiek benoemd. De lijst is niet uitputtend; er zijn echter ook nog andere vormen van bijstand op verzoek mogelijk)</p>	<p>Artikel 39 De Overeenkomstsluitende Partijen verbinden zich ertoe dat hun politiediensten elkaar, met inachtneming van het nationale recht binnen de grenzen van hun bevoegdheden, wederzijds bijstand verlenen ten behoeve van de voorkoming en opsporing van strafbare feiten, voor zover het doen of behandelen van een verzoek naar nationaal recht niet aan de justitiële autoriteiten is voorbehouden en voor het inwilligen van het verzoek door de aangezochte Overeenkomstsluitende Partij geen dwangmiddelen behoeven te worden toegepast. Wanneer de aangezochte politieautoriteiten tot de afdoening van een verzoek niet bevoegd zijn, zenden zij dit aan de bevoegde autoriteiten door.</p>
<p>Onderwerp</p>	<p>Verdrag van Prüm</p>	<p>Beneluxverdrag 2004</p>	<p>Verdrag van Enschede</p>	<p>Schengen Uitvoeringsovereenkomst</p>
<p>Uitwisseling persoonsgegevens zonder verzoek</p>	<p>Artikel 14 Ter voorkoming van strafbare feiten en ter handhaving van de openbare orde en veiligheid in samenhang met grootschalige evenementen met een grensoverschrijdende dimensie verstrekken Verdragsluitende Partijen elkaar op verzoek als <u>op eigen initiatief</u></p>	<p>Artikel 10-13 In afwijking van artikel 10, eerste lid, kunnen in de grensstreek gegevens betreffende een bepaald persoon of bepaald geval ook zonder een daartoe strekkend verzoek worden verstrekt.</p>	<p>Artikel 15 De autoriteiten van de Verdragsluitende staten kunnen elkaar in uitzonderlijke gevallen, met inachtneming van het nationale recht, zonder verzoek informatie met inbegrip van persoonsgegevens doen toekomen indien er aanwijzingen zijn dat de</p>	<p>Artikel 46 Iedere Overeenkomstsluitende Partij kan met inachtneming van haar nationale recht in individuele gevallen, zonder een daartoe strekkend verzoek, de betrokken Overeenkomstsluitende Partij informatie mededelen die voor de ontvangende</p>

	<p>onder de genoemde voorwaarden persoonsgegevens.</p> <p>(via nationaal contactpunt)</p>		<p>ontvanger deze informatie nodig heeft voor de opsporing van strafbare feiten.</p> <p>Artikel 20 De autoriteiten van de Verdragsluitende staten kunnen elkaar in afzonderlijke gevallen, met inachtneming van het onderscheidende nationale recht, zonder verzoek <u>informatie</u> inclusief persoonsgegevens verstrekken, voorzover er aanwijzingen zijn dat het voor de ontvanger nodig is deze informatie te kennen voor de handhaving van de openbare orde en veiligheid of ter voorkoming van strafbare feiten.</p>	<p>Overeenkomstsluitende Partij ter verlening van bijstand bij de bestrijding van toekomstige strafbare feiten, ter voorkoming van strafbare feiten of ter afwijking van gevaar voor de openbare orde en veiligheid van belang kunnen zijn.</p> <p>(In artikel 46 lid 2 staat vermeld dat onverminderd de samenwerking in de grensgebieden, de informatieverstrekking dient te geschieden via door de tussenkomst van een aan te wijzen centrale instantie)</p>
Uitwisseling niet persoonsgebonden gegevens	<p>Artikel 13 In het onderhavige artikel is de verplichting voor de Verdragsluitende Partijen neergelegd om elkaar informatie, niet zijnde persoonsgegevens, te verstrekken die van belang kan zijn voor de voorkoming van strafbare feiten en de handhaving van de openbare orde en veiligheid in samenhang met grootschalige evenementen met een grensoverschrijdende dimensie</p>	<p>Artikel 13 lid 2 In afwijking van artikel 10, eerste lid, kunnen in de grensstreek gegevens betreffende een bepaald persoon of bepaald geval ook zonder een daartoe strekkend verzoek worden verstrekt.</p>	<p>Artikel 15 Dit artikel voorziet in de mogelijkheid, mits het nationale recht het toelaat, in uitzonderlijke gevallen spontaan, dat wil zeggen zonder een daartoe strekkend verzoek, informatie te verstrekken aan de andere Verdragsluitende Staat indien er aanwijzingen zijn dat laatste deze voor de opsporing van strafbare feiten nodig heeft.</p> <p>Artikel 20 Dit artikel bevat een overeenkomstige regeling, welke ziet op de uitwisseling van informatie in het kader van de handhaving van de openbare en veiligheid of ter voorkoming van strafbare feite</p>	-
Onderwerp	Verdrag van Prüm	Beneluxverdrag 2004	Verdrag van Enschede	Schengen Uitvoeringsovereenkomst
Samenwerking op verzoek	<p>Artikel 27 Dit artikel voorziet in een regeling met betrekking tot wederzijdse bijstand op verzoek. Het betreft hier naast samenwerking in de zin van de <u>lijfelijke grensoverschrijding van</u></p>	-	<p>Artikel 7 Dit artikel bevat een regeling betreffende wederzijdse bijstand op verzoek. Het betreft hier naast samenwerking in de zin van de <u>lijfelijke grensoverschrijding van ambtenaren van de andere Verdragsluitende</u></p>	<p>Artikel 39 De Overeenkomstsluitende Partijen verbinden zich ertoe dat hun politiediensten elkaar, met inachtneming van het nationale recht binnen de</p>

	ambtenaren van de andere Verdragsluitende Partij, bijstand in de vorm van het vergaren van informatie op eigen grondgebied ten behoeve van de andere Verdragsluitende Partij. Voordat tot een dergelijk optreden kan worden overgegaan, richt de bevoegde autoriteit zich met een daartoe strekkend schriftelijk verzoek tot de daartoe bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Partij. In het tweede lid wordt een aantal vormen van bijstand specifiek benoemd. Deze lijst is niet uitputtend; er zijn tevens andere vormen van bijstand op verzoek mogelijk. De genoemde maatregelen dienen er in elk geval onder te worden begrepen.		Staat, samenwerking in de vorm van nationaal optreden ten behoeve van de andere Verdragsluitende Staat. Voordat tot een dergelijk optreden kan worden overgegaan, richt de bevoegde autoriteit zich met een daartoe strekkend schriftelijk verzoek tot de daartoe bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat. In het tweede lid wordt een aantal vormen van bijstand specifiek benoemd. Deze lijst is niet uitputtend; er zijn tevens andere vormen van bijstand op verzoek mogelijk. De genoemde maatregelen dienen er in ieder geval onder te worden begrepen.	grenzen van hun bevoegdheden, wederzijds bijstand verlenen ten behoeve van de voorkoming en opsporing van strafbare feiten, voor zover het doen of behandelen van een verzoek naar nationaal recht niet aan de justitiële autoriteiten is voorbehouden en voor het inwilligen van het verzoek door de aangezochte Overeenkomstsluitende Partij geen dwangmiddelen behoeven te worden toegepast. Wanneer de aangezochte politieautoriteiten tot de afdoening van een verzoek niet bevoegd zijn, zenden zij dit aan de bevoegde autoriteiten door. (Niet fysieke bijstandsverlening ten behoeve van de voorkoming en opsporing van strafbare feiten.)
Bewapening en uniform	Artikel 28 Ambtenaren van een Verdragsluitende Partij die zich in het kader van een gezamenlijk optreden op het grondgebied van een andere Verdragsluitende Partij bevinden, kunnen ter plaatse hun nationale dienstkleiding dragen. Zij kunnen hun naar het nationale recht van de zendstaat toegestane bewapening, munitie en uitrusting meevoeren. Elke Verdragsluitende Partij kan het meevoeren van bepaalde bewapening, munitie en uitrusting door ambtenaren van de zendstaat verbieden.	Artikel 31 De grensoverschrijdende ambtenaar is door het dragen van een uniform of armband als zodanig uiterlijk herkenbaar. Artikel 32 Tijdens een grensoverschrijdend politieoptreden mogen de ambtenaren de tot de politieke basisuitrusting in de zendstaat behorende individuele materiële dwangmiddelen vervoeren, meevoeren of dragen, mits deze overeenkomstig het eerste lid zijn toegestaan door de gaststaat.	Artikel 31 Ambtenaren van een Verdragsluitende Staat die zich in het kader van de samenwerking uit hoofde van dit Verdrag op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat ophouden, kunnen ter plaatse hun nationale dienstkleiding dragen. Hierbij mogen zij doorgaans de naar het onderscheidenlijke nationale recht van hun eigen staat toegestane bewapening en uitrusting met inbegrip van munitie, traangasapparatuur, spuitbussen met prikkelende stoffen, wapenstokken en diensthonden meevoeren.	Artikel 41 lid 5 d de achtervolgende ambtenaren dienen als zodanig uiterlijk direct herkenbaar te zijn, hetzij door middel van het dragen van een uniform of een armband, hetzij door middel van aan het voertuig aangebrachte voorzieningen; het is hun niet toegestaan in burgerkleding met gebruikmaking van een niet als zodanig herkenbaar politievoertuig op te treden; de achtervolgende ambtenaren dienen te allen tijde in staat te zijn hun officiële functie aan te tonen; e. de achtervolgende ambtenaren mogen hun dienstwapen meevoeren. (gebruik alleen in noodweer)
Onderwerp	Verdrag van Prüm	Beneluxverdrag 2004	Verdrag van Enschede	Schengen Uitvoeringsovereenkomst
Bescherming en hulpverlening	Artikel 29 De Verdragsluitende Partijen zijn jegens de grensoverschrijdende ambtenaren van de andere Verdragsluitende Partijen tijdens de dienstuitoefening tot dezelfde bescherming en hulpverlening verplicht als jegens de eigen ambtenaren	Artikel 37 Een Verdragsluitende Partij is jegens de grensoverschrijdende ambtenaren van de andere Verdragsluitende Partij tijdens het grensoverschrijdend politieoptreden verplicht tot dezelfde bescherming en hulpverlening als jegens de eigen	Artikel 34 lid 1 De Verdragsluitende Staten zijn jegens de grensoverschrijdende ambtenaren van de andere Verdragsluitende Staat tijdens de uitoefening van hun dienst tot dezelfde bescherming en bijstand verplicht als jegens de eigen ambtenaren.	

		ambtenaren		
Algemene aansprakelijkheidsregeling	<p>Artikel 30 Voor de aansprakelijkheid in het kader van dit Verdrag geldt artikel 43 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het op 14 juni 1985 te Schengen gesloten Akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen. De eerste volzin is niet van toepassing op de artikelen 17 en 18.</p>	<p>Artikel 39 Verbintenissen uit onrechtmatige daad begaan door een ambtenaar van de zendstaat tijdens een grensoverschrijdend politieoptreden, worden beheerst door het recht van de gaststaat. In het geval van een optreden op eigen initiatief als bedoeld in artikel 7 en in het geval van gemengde patrouilles, bedoeld in artikel 25, neemt de zendstaat op zich de schade door zijn ambtenaar toegebracht op het grondgebied van de gaststaat, te vergoeden. De gaststaat vergoedt de schade op de wijze waarop zij daartoe gehouden zou zijn, indien de schade door haar eigen ambtenaren zou zijn aangebracht. De zendstaat betaalt de gaststaat het volledige bedrag terug dat deze aan de slachtoffers of hun rechthebbenden heeft uitgekeerd. In het geval van een optreden op verzoek als bedoeld in artikel 4, eerste lid, neemt de gaststaat op zich de schade, bedoeld in het tweede lid te vergoeden, op de wijze waarop hij daartoe gehouden zou zijn indien de schade door zijn eigen ambtenaren zou zijn toegebracht.</p>	<p>Artikel 28 Indien een ambtenaar in het kader van een maatregel bedoeld in de artikelen 13 en 14 van dit Verdrag of een gemeenschappelijk opsporingsteam, bedoeld in het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie van 13 juni 2002 inzake de gemeenschappelijke opsporingsteams, grensoverschrijdend optreedt en daarbij schade toebrengt is de zendstaat, met inachtneming van het nationale recht van de gaststaat, aansprakelijk voor de door haar ambtenaar toegebrachte schade. De Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan de in het eerste lid genoemde schade wordt veroorzaakt, vergoedt deze schade zoals deze de schade zou dienen te vergoeden indien zijn eigen ambtenaren deze zouden hebben veroorzaakt. De Verdragsluitende Staat wiens ambtenaren op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat schade hebben veroorzaakt, vergoedt aan de andere Verdragsluitende Staat het volledige bedrag van de schadevergoeding die deze aan de gedupeerden of hun rechtsopvolgers heeft betaald. Voor het overige is artikel 43 van de SUO van toepassing.</p>	<p>Artikel 43 Wanneer ambtenaren van een Overeenkomstsluitende Partij overeenkomstig de artikelen 40 en 41 van deze Overeenkomst, observatie en achtervolging, op het grondgebied van een andere Overeenkomstsluitende Partij optreden, is de eerstgenoemde Partij overeenkomstig het recht van de laatstgenoemde Partij aansprakelijk voor de schade die zij aldaar tijdens hun optreden veroorzaken. De Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied de schade als bedoeld in lid 1 wordt veroorzaakt, neemt op zich deze schade te vergoeden op de wijze waarop zij daartoe gehouden zou zijn, indien de schade door haar eigen ambtenaren zou zijn toegebracht.</p>
Onderwerp	Verdrag van Prüm	Beneluxverdrag 2004	Verdrag van Enschede	Schengen Uitvoeringsovereenkomst
Strafrechtelijke aansprakelijkheid	<p>Artikel 31 De ambtenaren die uit hoofde van dit Verdrag op het grondgebied van een andere Verdragsluitende Partij optreden, worden gelijkgesteld met de ambtenaren van de andere Verdragsluitende Partij wat betreft strafbare feiten die door of tegen hen</p>	<p>Artikel 38 In het kader van de taken voorzien in dit Verdrag worden de ambtenaren van de zendstaat, met ambtenaren van de gaststaat gelijkgesteld, voor wat betreft de strafbare feiten die tegen of door hen mochten worden begaan, tenzij de Verdragsluitende</p>	<p>Artikel 33 De grensoverschrijdende ambtenaren die uit hoofde van dit Verdrag optreden, zijn voor wat betreft strafbare feiten die tegen hen of door hen worden begaan, gelijkgesteld met de ambtenaren van de andere Verdragsluitende Staat, tenzij in een ander</p>	<p>Artikel 42 Tijdens een optreden als bedoeld in de artikelen 40 en 41, observatie en achtervolging, worden de ambtenaren die op het grondgebied van een andere Overeenkomstsluitende Partij een taak</p>

	mochten worden begaan, tenzij in een ander voor de Verdragsluitende Partijen geldend verdrag anders is overeengekomen	Partijen anders overeenkomen.	Verdrag dat voor de Verdragsluitende Staten geldt, anders is overeengekomen.	vervullen, met ambtenaren van die Overeenkomstsluitende Partij gelijkgesteld, voor wat betreft de strafbare feiten die tegen of door hen mochten worden begaan.
Dienstbetrekking	Artikel 32 De ambtenaren die, uit hoofde van dit Verdrag, op het grondgebied van een andere Verdragsluitende Partij optreden, blijven arbeidsrechtelijk, in het bijzonder tuchtrechtelijk onderworpen aan de in hun staat geldende voorschriften.	Artikel 40 De rechten en verplichtingen die voortvloeien uit de arbeidsrelatie van de grensoverschrijdende ambtenaar in de zendstaat, blijven tijdens het grensoverschrijdend politieoptreden onverkort van kracht. Hieronder worden mede verstaan de rechten en verplichtingen op het gebied van burgerrechtelijke aansprakelijkheid.	Artikel 34 lid 2 De ambtenaren van de andere Verdragsluitende Staat blijven arbeidsrechtelijk, in het bijzonder tuchtrechtelijk, alsmede aansprakelijkheidsrechtelijk onderworpen aan de in hun staat geldende voorschriften.	-

Toelichting “Bijstand”

Artikelen 26 en 27 van het Verdrag van Prüm bevatten bepalingen soortgelijk als genoemd in de artikelen 22 en 7 van het Verdrag van Enschede.

In artikel 26 van het Verdrag van Prüm en artikel 22 van het Verdrag van Enschede zijn de situaties op grond waarvan bijstand kan worden verleend expliciet omschreven. In het Beneluxverdrag daarentegen zijn de bepalingen op het gebied van bijstand meer algemeen gehouden.

De bepalingen in artikel 26 van het Verdrag van Prüm, artikel 22 van het Verdrag van Enschede en artikel 4 van het Beneluxverdrag zijn allen geënt op openbare orde en veiligheid.

Bij het verlenen van bijstand op verzoek, conform artikel 27 Verdrag van Prüm en 7 Verdrag van Enschede dient eveneens artikel 39, lid 1, eerste volzin van de Schengen Uitvoeringsovereenkomst in acht worden genomen. Dit artikel voorziet, kort gezegd, in een rechtsbasis voor het verlenen van bijstand op verzoek ten behoeve van de voorkoming en opsporing van strafbare feiten.

Het Beneluxverdrag 2004 bevat een dergelijke regeling niet, zodat tussen België -Nederland en Luxemburg thans artikel 27 van het Verdrag van Prümtoegepast kan worden.

Toelichting “Optreden eigen initiatief”

Zowel in artikel 25 van het Verdrag van Prüm als artikel 7 van het Verdrag van Enschede wordt, in het kader van zonder voorafgaande toestemming de gemeenschappelijke grens te overschrijden teneinde voorlopige maatregelen te treffen, gesproken over het nabij de grens gelegen gebied op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij. Het gebied is als het ware afgebakend tot dat nabij de grens gelegen gebied.

Het Beneluxverdrag 2004 spreekt in artikel 7 over grensstreek. De grensstreek omvat in het Beneluxverdrag voor België het gehele nationale grondgebied, voor Luxemburg het gehele nationale grondgebied en voor Nederland het geografisch gebied waarin de regiopolitie Zeeland, Midden- en West-Brabant, Brabant Zuid-Oost, Brabant-Noord, Limburg-Noord en Limburg-Zuid actief zijn.

In het Beneluxverdrag 2004 is voor de grensoverschrijdende politieambtenaren duidelijkheid geschapen over het gebied waarin zij mogen optreden op eigen initiatief. In het Verdrag van Prüm en het Verdrag van Enschede is dit “nabij de grens gelegen gebied” iets minder duidelijk.

Toelichting “Gezamenlijke patrouilles en andere vormen van optreden”

Het Verdrag van Prüm, Beneluxverdrag 2004 en het Verdrag van Enschede voorzien in een regel tot het instellen van gezamenlijke patrouilles en controles. In het Verdrag van Prüm en het Beneluxverdrag is aangegeven dat een en ander dient te worden vastgelegd in een uitvoeringsafpraak. De Uitvoeringsafpraak is er inmiddels.

In het Verdrag van Enschede wordt niet over een uitvoeringsafpraak gesproken, zodat in dit verdrag de Korpschefs, Hoofdofficieren van Justitie alsmede de bevelhebber van de Koninklijke Marechaussee deze gezamenlijke controles en patrouilles kunnen vaststellen.

In het Verdrag van Prüm en het Verdrag van Enschede wordt niet gesproken over grensstreek, terwijl dit in het Beneluxverdrag expliciet wordt genoemd. Dit impliceert dat indien er een gezamenlijke patrouille in Nederland dient plaats te vinden buiten de grensstreek kan worden teruggevallen op het Verdrag van Prüm.

Als grensstreek wordt namelijk in het Beneluxverdrag aangegeven, voor België het gehele grondgebied van België, voor Luxemburg het gehele grondgebied van Luxemburg en voor Nederland het geografisch gebied waarin de Korpsen Zeeland, Midden- en West-Brabant, Brabant Zuid-Oost, Limburg-Noord, Limburg Zuid en Brabant-Noord actief zijn.

Toelichting “Rechtstreekse gecentraliseerde en geautomatiseerde raadpleging van het kentekenregister”

Artikel 12 van het Verdrag van Prüm en artikel 15 van het Beneluxverdrag 2004 voorzien in een mogelijkheid tot rechtstreeks, gecentraliseerde en geautomatiseerde raadpleging van het kentekenregister onder de in die artikelen genoemde voorwaarden.

Beide verdragen geven aan dat een en ander door middel van uitvoeringsafspraken dient te worden geregeld. De Uitvoeringsafpraak is er inmiddels. Het Verdrag van Enschede voorziet niet in een bepaling tot het rechtstreeks gecentraliseerd en geautomatiseerd bevragen van elkanders kentekenregister. Een en ander houdt in dat Duitsland en Nederland nu conform de bepaling van artikel 12 van het Verdrag van Prüm de mogelijkheid hebben tot gecentraliseerde en geautomatiseerde raadpleging van elkanders kentekenregister.

Toelichting “DNA-profielen”

Artikel 2 van het Verdrag van Prüm verplicht de Verdragsluitende Partijen zich ter opsporing van strafbare feiten nationale DNA - analysebestanden aan te leggen en te beheren.

Artikel 3 geeft vervolgens aan dat ter opsporing de Verdragsluitende Partijen, via de nationale contactpunten, toegang hebben tot de linkgegevens van deze DNA – analysebestanden. Voor Nederland is dit het Nederlands Forensisch Instituut (NFI). Met wederzijds goedvinden vergelijken de Verdragsluitende Partijen de DNA – profielen met elkaar via de nationale contactpunten.

Het Beneluxverdrag en de Schengen Uitvoeringsovereenkomst voorzien niet in een dergelijke bepaling.

Het Verdrag van Enschede voorziet wel in een bepaling om, in het kader van een opsporingsonderzoek of strafrechtelijke procedure, middels de daartoe bevoegde instanties en in overeenstemming met het nationale recht van de Verdragsluitende Partij, wederzijds rechtshulp door DNA – profielen te vergelijken.

Het Verdrag van Prüm geeft dus de mogelijkheid om, in het kader van opsporing, DNA – profielen te vergelijken, zonder dat daaraan een rechtshulp verzoek ten grondslag ligt!

Toelichting “Dactyloscopische gegevens”

Artikel 8 van het Verdrag van Prüm geeft aan dat ter uitvoering van het Verdrag de Verdragsluitende Partijen waarborgen dat linkgegevens voor het bestand van de ter voorkoming en opsporing van strafbare feiten opgezette nationale geautomatiseerde dactyloscopische identificatiesystemen voorhanden zijn.

Artikel 9 staat dat ter voorkoming en opsporing van strafbare feiten de Verdragsluitende Partijen aan de nationale contactpunten van de andere Verdragsluitende Partij toegang verlenen tot de linkgegevens van de geautomatiseerde dactyloscopische identificatiesystemen.

(De bevraging geschiedt geautomatiseerd door middel van vergelijking)

Toelichting “Uitwisseling persoonsgegevens op verzoek”

In artikel 14 van het Verdrag van Prüm is de verplichting voor de Verdragsluitende Partijen neergelegd om elkaar persoonsgegevens te verstrekken die van belang kunnen zijn in het kader van de voorkoming van strafbare feiten en de handhaving van de openbare orde en veiligheid in samenhang met grootschalige evenementen met een grensoverschrijdende dimensie. De gegevensverstrekking kan zowel op verzoek als op eigen initiatief van de verstrekken partij plaatsvinden. Wel gelden er enkele

aanvullende voorwaarden. In de eerste plaats dienen onherroepelijke veroordelingen of andere feiten het vermoeden te rechtvaardigen dat de betreffende personen tijdens het evenement strafbare feiten zullen begaan of dat zij een gevaar voor de openbare orde of veiligheid vormen.

Eén van de pijlers van het Beneluxverdrag 2004 is het vergemakkelijken van de uitwisseling van persoonsgegevens tussen de Verdragsluitende Partijen. Ingevolge Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens is gegevensuitwisseling slechts toegestaan indien het een nauwkeurig omschreven en welbepaald doel dient.

In het eerste lid van artikel 10 van het Beneluxverdrag 2004 is dan ook uitdrukkelijk opgenomen welk doel moet worden gediend met de uitwisseling van persoonsgegevens. Artikel 15 van het Verdrag van Enschede voorziet in de mogelijkheid, mits het nationale recht het toelaat, in uitzonderlijke gevallen spontaan, dat wil zeggen zonder een daartoe strekkend verzoek, informatie te verstrekken aan de andere Verdragsluitende Staat indien er aanwijzingen zijn dat laatste deze voor de opsporing van strafbare feiten nodig heeft.

Als gevolg van artikel 15 van het Verdrag van Enschede kan spontane uitwisseling van informatie tevens betrekking hebben op een bepaald feitencomplex, waarmee het een aanvulling vormt op artikel 46 van de Schengen Uitvoeringsovereenkomst dat voorziet in de uitwisseling van persoonsgegevens ten behoeve van individuele gevallen.

Artikel 20 van het Verdrag van Enschede bevat een overeenkomstige regeling, welke ziet op de uitwisseling van informatie in het kader van de handhaving van de openbare en veiligheid of ter voorkoming van strafbare feiten.

Toelichting “Uitwisseling niet persoonsgebonden gegevens”

In artikel 13 van het Verdrag van Prüm is de verplichting voor de Verdragsluitende Partijen neergelegd om elkaar informatie, niet zijnde persoonsgegevens te verstrekken die van belang kan zijn voor de voorkoming van strafbare feiten en de handhaving van de openbare orde en veiligheid in samenhang met grootschalige evenementen met een grensoverschrijdende dimensie.

In artikel 13 lid 2 van het Beneluxverdrag 2004 staat vermeld dat in de grensstreek gegevens betreffende een bepaalde persoon of bepaald geval ook zonder een daartoe strekkend verzoek mogen worden verstrekt. Het verstrekken van gegevens, ten aanzien van een bepaald geval, behoeven geen persoonsgebonden gegevens te zijn.

Artikel 15 en 20 van het Verdrag van Enschede spreken over het zonder verzoek informatie te verstrekken. Dit behoeven eveneens geen persoonsgebonden gegevens te zijn.

Toelichting “Samenwerking op verzoek”

De bepalingen van artikel 27 van het Verdrag van Prüm en artikel 7 van het Verdrag van Enschede bevatten soortgelijke regelingen betreffende wederzijdse bijstand op verzoek. Het betreft hier naast samenwerking in de zin van de lijfelijke grensoverschrijding van ambtenaren van de andere Verdragsluitende Staat, samenwerking in de vorm van nationaal optreden ten behoeve van de andere Verdragsluitende Staat. Voordat tot een dergelijk optreden kan worden overgegaan, richt de bevoegde autoriteit zich met een daartoe strekkend schriftelijk verzoek tot de daartoe bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat. In het tweede lid wordt een aantal vormen van bijstand specifiek benoemd. Deze lijst is niet uitputtend; er zijn tevens andere vormen van bijstand op verzoek mogelijk. De genoemde maatregelen dienen er in ieder geval onder te worden begrepen.

Artikel 39 van de Schengen Uitvoeringsovereenkomst bevat de bepaling dat politiediensten elkaar, met inachtneming van het nationale recht, binnen de grenzen van hun bevoegdheden, wederzijds bijstand verlenen ten behoeve van de voorkoming en opsporing van strafbare feiten, voor zover het doen of behandelen van een verzoek naar nationaal recht niet aan de justitiële autoriteiten is voorbehouden en voor het inwilligen van het verzoek door de aangezochte Overeenkomstsluitende Partij geen dwangmiddelen behoeven te worden toegepast. Artikel 7 van het Verdrag van Enschede en 27 van het Verdrag van Prüm borduren hier op voort.

Het Beneluxverdrag 2004 bevat een dergelijke regeling niet, zodat tussen België -Nederland en Luxemburg thans, bij ratificatie van het Verdrag van Prüm door de betrokken Partijen kan worden teruggevallen op artikel 27 van het Verdrag van Prüm.

Toelichting “Algemene bepalingen”

Het hoofdstuk “Algemene bepalingen” bevat bepalingen die zijn ontleend aan de regelingen ter zake in het Beneluxverdrag 2004 inzake grensoverschrijdend politieel optreden en het Verdrag van Enschede. Deze bepalingen wijken, behoudens enkele details, niet van elkaar af.

Hieronder valt onder andere:

- bewapening en uniform;
- bescherming en hulpverlening;
- algemene aansprakelijkheidsstelling;
- strafrechtelijke aansprakelijkheid en
- dienstbetrekking.

Algemene opmerkingen

Het Verdrag van Prüm is thans gedeeltelijk opgenomen in het Raadsbesluit van 23 juni 2008 en daarmee omgezet in het institutionele en rechtskader van de Europese Unie.

Het besluit is op 26 augustus 2008 in werking getreden, 20 dagen volgende op de dag na bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie (6 augustus).

Dit houdt formeel gezien in dat, de bepalingen van Raadsbesluit zullen worden toegepast, na implementatie in het nationale recht van de lidstaat en binnen de in het Raadsbesluit afgesproken implementatietermijn, in plaats van de overeenkomstige bepalingen van het Verdrag van Prüm. Elke andere bepaling van het Verdrag van Prüm, die niet is opgenomen in het Raadsbesluit, blijft voor de partijen die het Verdrag van Prüm hebben ondertekend en hebben geratificeerd van toepassing.

In een Matrix is weergegeven welke bepalingen wel en niet zijn opgenomen in het Raadsbesluit van 23 juni 2008.

Verdrag van Prüm	Raadsbesluit 23 juni 2008
<p>Hoofdstuk 1 - Algemeen deel</p> <p>Artikel 1 – Grondbeginselen van het Verdrag</p> <p>1. De Verdragsluitende Partijen beogen met dit Verdrag de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder de onderlinge gegevensuitwisseling, te intensiveren.</p> <p>2. Deze samenwerking laat onverlet het recht van de Europese Unie en het staat elke lidstaat van de Europese Unie vrij hiertoe overeenkomstig dit Verdrag toe te treden.</p> <p>3. De samenwerking in het kader van dit Verdrag is gericht op de ontwikkeling van initiatieven ter bevordering van de Europese samenwerking op de in dit Verdrag beschreven terreinen.</p> <p>4. Uiterlijk drie jaar na inwerkingtreding van dit Verdrag wordt op basis van een evaluatie van de ervaringen opgedaan bij de uitvoering van dit Verdrag, in overleg met de Europese Commissie respectievelijk op voorstel van de Europese Commissie, met inachtneming van de bepalingen van het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, een initiatief voorgelegd dat tot doel heeft de regelingen van dit Verdrag in het juridisch raamwerk van de Europese Unie op te nemen.</p> <p>5. De Verdragsluitende Partijen rapporteren regelmatig gezamenlijk aan de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie over de voortgang van de samenwerking.</p>	<p>Hoofdstuk 1 - Algemene aspecten</p> <p>Artikel 1 – Doel en werkingssfeer</p> <p>De lidstaten beogen met dit besluit de grensoverschrijdende samenwerking, op gebieden die onder titel VI van het Verdrag vallen, te intensiveren, met name de uitwisseling van informatie tussen instanties die met de voorkoming en opsporing van strafbare feiten belast zijn. Daartoe bevat dit besluit regels op de volgende gebieden:</p> <p>a) bepalingen over de voorwaarden en de procedure voor de geautomatiseerde overdracht van DNA-profielen, dactyloscopische gegevens en bepaalde gegevens uit de nationale kentekenregisters (Hoofdstuk 2);</p> <p>b) bepalingen over de voorwaarden voor gegevensverstrekking in het kader van grootschalige evenementen met een grensoverschrijdende dimensie (Hoofdstuk 3);</p> <p>c) bepalingen over de voorwaarden voor de verstrekking van informatie ter voorkoming van terroristische misdrijven (Hoofdstuk 4);</p> <p>d) bepalingen over de voorwaarden en de procedure voor de intensivering van de grensoverschrijdende politieële samenwerking via diverse maatregelen (Hoofdstuk 5).</p>

Hoofdstuk 2 - DNA-profielen, dactyloscopische en overige gegevens

Artikel 2 – Aanleggen van nationale DNA-analysebestanden

1. De Verdragsluitende Partijen verplichten zich ter opsporing van strafbare feiten, nationale DNA-analysebestanden aan te leggen en te beheren. De verwerking van de in deze bestanden opgeslagen gegevens op grond van dit Verdrag geschiedt behoudens de overige bepalingen van dit Verdrag met inachtneming van het voor de verwerkingsprocedure geldende nationale recht.

2. Ter uitvoering van dit Verdrag waarborgen de Verdragsluitende Partijen dat linkgegevens uit het nationale DNA-analysebestand, als bedoeld in de eerste volzin van het eerste lid, aanwezig zijn. Linkgegevens omvatten uitsluitend de op basis van het niet gecodeerde gedeelte van het DNA vastgestelde DNA-profielen* en een kenmerk. Linkgegevens mogen geen gegevens bevatten op basis waarvan de betrokkene rechtstreeks kan worden geïdentificeerd. Linkgegevens die niet aan een persoon kunnen worden gekoppeld – open sporen -, dienen als zodanig herkenbaar te zijn.

3. Bij neerlegging van de akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding benoemt elke Verdragsluitende Partij de nationale DNA-analysebestanden, waarop de artikelen 2 tot en met 6 van toepassing zijn, alsmede de voorwaarden voor de geautomatiseerde bevraging, bedoeld in artikel 3, eerste lid.

* voor de Bondsrepubliek Duitsland zijn DNA-profielen in de zin van dit verdrag DNA-Identifizierungsmuster.

Hoofdstuk 2 - Online toegang en vervolgzoecken

Deel 1 – DNA-profielen

Artikel 2 – Aanleggen van nationale DNA-analysebestanden

1. De lidstaten leggen ter opsporing van strafbare feiten nationale DNA-analysebestanden aan en beheren deze. De verwerking van de op grond van dit besluit in deze bestanden opgeslagen gegevens geschiedt behoudens de overige bepalingen van dit besluit, met inachtneming van het voor de verwerking geldende nationale recht.

2. Ter uitvoering van dit besluit waarborgen de lidstaten dat linkgegevens uit het nationale DNA-analysebestand, als bedoeld in lid 1, eerste zin, aanwezig zijn. Linkgegevens omvatten uitsluitend de op basis van het niet-gecodeerde gedeelte van het DNA vastgestelde DNA-profielen en een kenmerk. De linkgegevens mogen geen gegevens bevatten waarmee de betrokkene rechtstreeks kan worden geïdentificeerd. Linkgegevens die niet op een persoon terug te voeren zijn (ongeïdentificeerde DNA-profielen), dienen als zodanig herkenbaar te zijn.

3. Elke lidstaat deelt overeenkomstig artikel 36 het secretariaat-generaal van de Raad de nationale DNA-analysebestanden, waarop de artikelen 2 tot en met 6 van toepassing zijn, alsmede de voorwaarden voor de geautomatiseerde bevraging, bedoeld in artikel 3, lid 1, mee.

<p>Artikel 3 – Geautomatiseerde bevraging van DNA-profielen</p> <p>1. Ter opsporing van strafbare feiten verlenen de Verdragsluitende Partijen aan de nationale contactpunten van de andere Verdragsluitende Partijen, bedoeld in artikel 6, toegang tot de linkgegevens van hun DNA-analysebestanden, met het recht deze geautomatiseerd te bevragen door middel van een vergelijking van de DNA-profielen. De bevoegdheid tot bevraging mag uitsluitend in individuele gevallen en met inachtneming van het nationale recht van de bevragende Verdragsluitende Partij worden uitgeoefend.</p> <p>2. Indien bij een geautomatiseerde bevraging wordt vastgesteld dat een verstrekt DNA-profiel met een in het bestand van de ontvangende Partij opgeslagen DNA-profiel overeenkomt, ontvangt het bevragende contactbureau geautomatiseerd de informatie over de aanwezigheid van een hit en het kenmerk. Indien geen overeenkomst kan worden vastgesteld, wordt zulks geautomatiseerd meegedeeld.</p>	<p>Artikel 3 – Geautomatiseerde bevraging van DNA-profielen</p> <p>1. Ter opsporing van strafbare feiten verlenen de lidstaten aan de nationale contactpunten van de andere lidstaten, bedoeld in artikel 6, toegang tot de linkgegevens van hun DNA-analysebestanden, met het recht deze geautomatiseerd te bevragen door middel van een vergelijking van de DNA-profielen. De bevoegdheid tot bevraging mag uitsluitend in individuele gevallen en met inachtneming van het nationale recht van de verzoekende lidstaat worden uitgeoefend.</p> <p>2. Indien bij een geautomatiseerde bevraging wordt vastgesteld dat een verstrekt DNA-profiel overeenkomt met een in het bestand van de ontvangende lidstaat opgeslagen DNA-profiel, dan ontvangt het nationale contactpunt van de verzoekende lidstaat langs geautomatiseerde weg de informatie over de linkgegevens waarmee een overeenkomst is vastgesteld. Indien geen overeenkomst kan worden vastgesteld, wordt zulks geautomatiseerd meegedeeld.</p>
<p>Artikel 4 – Geautomatiseerde vergelijking van DNA-profielen</p> <p>1. Ter opsporing van strafbare feiten vergelijken de Verdragsluitende Partijen met wederzijds goedvinden via hun nationale contactpunten de DNA-profielen van hun open sporen met alle DNA-profielen uit linkgegevens van de andere nationale DNA-analysebestanden. De verstrekking en vergelijking geschieden geautomatiseerd. De verstrekking ter vergelijking van de DNA-profielen van de open sporen geschiedt uitsluitend in die gevallen waarin het nationale recht van de verzoekende Verdragsluitende Partij hierin voorziet.</p> <p>2. Indien een Verdragsluitende Partij bij de vergelijking, bedoeld in het eerste lid, vaststelt dat verstrekte DNA-profielen met die in haar DNA-analysebestand overeenkomen, verstrekt zij onverwijld aan het nationale contactpunt van de andere Verdragsluitende Partij de linkgegevens waarmee een overeenkomst is vastgesteld.</p>	<p>Artikel 4 – Geautomatiseerde vergelijking van DNA-profielen</p> <p>1. Ter opsporing van strafbare feiten vergelijken de lidstaten met wederzijds goedvinden via hun nationale contactpunten hun ongeïdentificeerde DNA-profielen met alle DNA-profielen uit linkgegevens van de andere nationale DNA-analysebestanden. Verstrekking en vergelijking geschieden geautomatiseerd. Verstrekking ter vergelijking van ongeïdentificeerde DNA-profielen geschiedt uitsluitend in die gevallen waarin het nationale recht van de verzoekende lidstaat hierin voorziet.</p> <p>2. Indien een lidstaat bij de vergelijking, bedoeld in het eerste lid, vaststelt dat verstrekte DNA-profielen met enig profiel in zijn DNA-analysebestand overeenkomen, verstrekt hij onverwijld aan het nationale contactpunt van de andere lidstaat de linkgegevens waarmee een overeenkomst is vastgesteld.</p>

<p>Artikel 5 – Verstrekking van nadere persoonsgegevens en overige informatie</p> <p>Indien in het kader van de procedure, bedoeld in de artikelen 3 en 4, wordt vastgesteld dat DNA-profielen overeenkomen, is het nationale recht, met inbegrip van de rechtshulpvoorschriften, van de aangezochte Verdragsluitende Partij bepalend voor de verstrekking van nadere, met betrekking tot de linkgegevens aanwezige persoonsgegevens en overige informatie.</p>	<p>Artikel 5 - Verstrekking van nadere persoonsgegevens en overige informatie</p> <p>Indien in het kader van de procedure, bedoeld in de artikelen 3 en 4, wordt vastgesteld dat DNA-profielen overeenkomen, is het nationale recht, met inbegrip van de rechtshulpvoorschriften, van de aangezochte lidstaat bepalend voor de verstrekking van nadere, met betrekking tot de linkgegevens beschikbare persoonsgegevens en overige informatie.</p>
<p>Artikel 6 – Nationaal contactpunt en uitvoeringsafpraak</p> <p>1. Ter uitvoering van de gegevensverstrekking, bedoeld in de artikelen 3 en 4, benoemt elke Verdragsluitende Partij een nationaal contactpunt. Bepalend voor de bevoegdheden van het contactpunt is het van toepassing zijnde nationale recht.</p> <p>2. De bijzonderheden met betrekking tot de technische invulling van de in de artikelen 3 en 4 beschreven procedures worden door middel van een uitvoeringsafpraak als bedoeld in artikel 44 geregeld.</p>	<p>Artikel 6 – Nationaal contactpunt en uitvoeringsmaatregelen</p> <p>1. Ter uitvoering van de gegevensverstrekking, bedoeld in de artikelen 3 en 4, wijst elke lidstaat een nationaal contactpunt aan. De bevoegdheden van het nationale contactpunt worden bepaald door het hierop van toepassing zijnde nationale recht.</p> <p>2. De bijzonderheden met betrekking tot de technische regelingen voor de in de artikelen 3 en 4 beschreven procedures worden door middel van de uitvoeringsmaatregelen als bedoeld in artikel 33 geregeld.</p>
<p>Artikel 7 – Afname van celmateriaal en verstrekking van DNA-profielen</p> <p>Indien in het kader van een lopend opsporingsonderzoek of strafrechtelijke procedure geen DNA-profiel beschikbaar is van een bepaalde persoon die zich op het grondgebied van een aangezochte Verdragsluitende Partij bevindt, verleent de aangezochte Verdragsluitende Partij rechtshulp door het afnemen en onderzoeken van celmateriaal van deze persoon evenals door verstrekking van het verkregen DNA-profiel, indien:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. de verzoekende Verdragsluitende Partij meedeelt voor welk doel zulks vereist is; 2. de verzoekende Verdragsluitende Partij een naar het recht van laatstgenoemde vereist onderzoeksbevel of verklaring van de bevoegde autoriteit overlegt, waaruit blijkt dat aan de voorwaarden voor het afnemen en onderzoeken van celmateriaal zou zijn voldaan indien de desbetreffende persoon zich op het grondgebied van de verzoekende Verdragsluitende Partij zou bevinden; en 3. naar het recht van de aangezochte Verdragsluitende Partij aan de voorwaarden voor het afnemen en onderzoeken van celmateriaal alsmede aan de voorwaarden voor de verstrekking van het verkregen DNA-profiel, is voldaan. 	<p>Artikel 7 – Afname van celmateriaal en verstrekking van DNA-profielen</p> <p>Indien in het kader van een lopend opsporingsonderzoek of strafrechtelijke procedure geen DNA-profiel beschikbaar is van een bepaalde persoon die zich op het grondgebied van een aangezochte lidstaat bevindt, verleent de aangezochte lidstaat rechtshulp door het afnemen en onderzoeken van celmateriaal van deze persoon evenals door verstrekking van het verkregen DNA-profiel, indien:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) de verzoekende lidstaat meedeelt voor welk doel zulks vereist is; b) de verzoekende lidstaat een naar het recht van die staat vereist onderzoeksbevel of verklaring van de bevoegde autoriteit overlegt, waaruit blijkt dat aan de voorwaarden voor het afnemen en onderzoeken van celmateriaal zou zijn voldaan indien de desbetreffende persoon zich op het grondgebied van de verzoekende lidstaat zou bevinden, en c) naar het recht van de aangezochte lidstaat aan de voorwaarden voor het afnemen en onderzoeken van celmateriaal alsmede aan de voorwaarden voor de verstrekking van het verkregen DNA-profiel, is voldaan.

<p>Artikel 8 – Dactyloscopische gegevens</p> <p>Ter uitvoering van dit Verdrag waarborgen de Verdragsluitende Partijen dat linkgegevens voor het bestand van de ter voorkoming en opsporing van strafbare feiten opgezette nationale geautomatiseerde dactyloscopische identificatiesystemen voorhanden zijn. Linkgegevens omvatten uitsluitend dactyloscopische gegevens en een kenmerk. De linkgegevens mogen geen gegevens bevatten op basis waarvan de betrokkene rechtstreeks kan worden geïdentificeerd. Linkgegevens die niet aan een persoon kunnen worden gekoppeld -open sporen-, dienen als zodanig herkenbaar te zijn.</p>	<p>Deel 2 – Dactyloscopische gegevens</p> <p>Artikel 8 – Dactyloscopische gegevens</p> <p>Ter uitvoering van dit besluit zien de lidstaten erop toe dat linkgegevens uit het bestand van de ter voorkoming en opsporing van strafbare feiten opgezette nationale geautomatiseerde dactyloscopische identificatiesystemen beschikbaar zijn. Linkgegevens omvatten uitsluitend dactyloscopische gegevens en een kenmerk. De linkgegevens mogen geen gegevens bevatten waarmee de betrokkene rechtstreeks kan worden geïdentificeerd. Linkgegevens die niet op een persoon terug te voeren zijn (ongeïdentificeerde dactyloscopische gegevens) dienen als zodanig herkenbaar te zijn.</p>
<p>Artikel 9 – Geautomatiseerde bevraging van dactyloscopische gegevens</p> <p>1. Ter voorkoming en opsporing van strafbare feiten verlenen de Verdragsluitende Partijen aan de nationale contactpunten van de andere Verdragsluitende Partijen, bedoeld in artikel 11, toegang tot de linkgegevens van de geautomatiseerde dactyloscopische identificatiesystemen die zij te dien einde hebben opgezet, zulks met het recht deze geautomatiseerd te bevragen door middel van een vergelijking van de dactyloscopische gegevens. De bevoegdheid tot bevraging mag uitsluitend in individuele gevallen en met inachtneming van het nationale recht van de bevragende Verdragsluitende Partij worden uitgeoefend.</p> <p>2. De definitieve koppeling van een dactyloscopisch gegeven aan een linkgegeven van de met het bestandsbeheer belaste Verdragsluitende Partij geschiedt door het bevragende nationale contactpunt aan de hand van de geautomatiseerd verstrekte linkgegevens, die voor de eenduidige koppeling noodzakelijk zijn.</p>	<p>Artikel 9 – Geautomatiseerde bevraging van dactyloscopische gegevens</p> <p>1. Ter voorkoming en opsporing van strafbare feiten verlenen de lidstaten aan de nationale contactpunten van de andere lidstaten, bedoeld in artikel 11, toegang tot de linkgegevens van de geautomatiseerde dactyloscopische identificatiesystemen die zij daartoe hebben opgezet, zulks met het recht deze geautomatiseerd te bevragen door middel van een vergelijking van de dactyloscopische gegevens. De bevoegdheid tot bevraging mag uitsluitend in individuele gevallen en met inachtneming van het nationale recht van de verzoekende lidstaat worden uitgeoefend.</p> <p>2. De definitieve koppeling van een dactyloscopisch gegeven aan een linkgegeven van de met het bestandsbeheer belaste lidstaat geschiedt door het nationale contactpunt van de verzoekende lidstaat aan de hand van de geautomatiseerd verstrekte linkgegevens, die voor de eenduidige koppeling noodzakelijk zijn.</p>
<p>Artikel 10 – Verstrekking van nadere persoonsgegevens en overige informatie</p> <p>Indien in het kader van de procedure, als bedoeld in artikel 9, wordt vastgesteld dat dactyloscopische gegevens overeenkomen, is het nationale recht, met inbegrip van de rechtshulpvoorschriften, van de aangezochte Verdragsluitende Partij bepalend voor de verstrekking van nadere, met betrekking tot de linkgegevens aanwezige persoonsgegevens en overige informatie.</p>	<p>Artikel 10 - Verstrekking van nadere persoonsgegevens en overige informatie</p> <p>Indien in het kader van de procedure, als bedoeld in artikel 9, wordt vastgesteld dat dactyloscopische gegevens overeenkomen, is het nationale recht, met inbegrip van de rechtshulpvoorschriften, van de aangezochte lidstaat bepalend voor de verstrekking van nadere, met betrekking tot de linkgegevens beschikbare persoonsgegevens en overige informatie.</p>

<p>Artikel 11 – Nationaal contactpunt en uitvoeringsafspraken</p> <p>1. Ter uitvoering van de gegevensverstrekking, als bedoeld in artikel 9, benoemt elke Verdragsluitende Partij een nationaal contactpunt. Bepalend voor de bevoegdheden van het contactpunt is het hiervoor van toepassing zijnde nationale recht.</p> <p>2. De bijzonderheden met betrekking tot de technische invulling van de in artikel 9 beschreven procedures worden door middel van een uitvoeringsafpraak als bedoeld in artikel 44 geregeld.</p>	<p>Artikel 11 – Nationaal contactpunt en uitvoeringsmaatregelen</p> <p>1. Ter uitvoering van de gegevensverstrekking, als bedoeld in artikel 9, wijst elke lidstaat een nationaal contactpunt aan. De bevoegdheden van het nationale contactpunt worden bepaald door het hierop van toepassing zijnde nationale recht.</p> <p>2. De bijzonderheden met betrekking tot de technische regelingen voor de in artikel 9 beschreven procedure worden door middel van de uitvoeringsmaatregelen als bedoeld in artikel 33 geregeld.</p>
<p>Artikel 12 – Geautomatiseerde bevraging van gegevens uit de kentekenregisters</p> <p>1. Ter voorkoming en opsporing van strafbare feiten alsmede ter afhandeling van overtredingen die in de bevraging staat tot de bevoegdheid van de rechtbanken of het Openbaar Ministerie behoren, en ter handhaving van de openbare orde en veiligheid, verlenen de Verdragsluitende Partijen aan de nationale contactpunten van de andere Verdragsluitende Partijen, bedoeld in het tweede lid, toegang tot de volgende gegevens uit de nationale kentekenregisters, zulks met het recht deze in individuele gevallen geautomatiseerd te bevragen:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. gegevens met betrekking tot de eigenaars of houders; en 2. gegevens met betrekking tot voertuigen. <p>De bevraging mag uitsluitend met gebruikmaking van een volledig chassisnummer of een volledig kenteken worden gedaan. De bevoegdheid tot bevraging mag uitsluitend met inachtneming van het nationale recht van de bevraging Verdragsluitende Partij worden uitgeoefend.</p> <p>2. Ter uitvoering van de gegevensuitwisseling, bedoeld in het eerste lid, benoemt elke Verdragsluitende Partij een nationaal contactpunt voor inkomende verzoeken. Bepalend voor de bevoegdheden van het contactpunt is het van toepassing zijnde nationale recht. De bijzonderheden met betrekking tot de technische invulling van de procedure worden door middel van een uitvoeringsafpraak als bedoeld in artikel 44 geregeld.</p>	<p>Deel 3 – Gegevens uit de kentekenregisters</p> <p>Artikel 12 – Geautomatiseerde bevraging van gegevens uit de kentekenregisters</p> <p>1. Ter voorkoming en opsporing van strafbare feiten alsmede ter afhandeling van overtredingen die in de verzoekende lidstaat tot de bevoegdheid van de rechtbanken of het openbaar ministerie behoren, en ter handhaving van de openbare orde en veiligheid, verlenen de lidstaten aan de nationale contactpunten van de andere lidstaten, bedoeld in lid 2, toegang tot de volgende gegevens uit de nationale kentekenregisters, zulks met het recht deze in individuele gevallen geautomatiseerd te bevragen:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) gegevens met betrekking tot de eigenaars of houders, en b) gegevens met betrekking tot voertuigen. <p>De bevraging mag uitsluitend met gebruikmaking van een volledig chassisnummer of een volledig kenteken worden gedaan. De bevoegdheid tot bevraging mag uitsluitend met inachtneming van het nationale recht van de verzoekende lidstaat worden uitgeoefend.</p> <p>2. Ter uitvoering van de gegevensuitwisseling, bedoeld in lid 1, wijst elke lidstaat een nationaal contactpunt voor inkomende verzoeken aan. De bevoegdheden van het nationale contactpunt worden bepaald door het hierop van toepassing zijnde nationale recht. De bijzonderheden met betrekking tot de technische regelingen voor de procedure worden door middel van de uitvoeringsmaatregelen als bedoeld in artikel 33 geregeld.</p>

<p>Artikel 13 – Verstrekking van niet persoonsgebonden gegevens</p> <p>Ter voorkoming van strafbare feiten en ter handhaving van de openbare orde en veiligheid in samenhang met grootschalige evenementen met een grensoverschrijdende dimensie, in het bijzonder op het gebied van sport of bijeenkomsten van de Europese Raad, verstrekken de Verdragsluitende Partijen elkaar zowel op verzoek als op eigen initiatief, met inachtneming van het nationale recht van de verstreckende Verdragsluitende Partij, nietpersoonsgebonden gegevens die hiertoe noodzakelijk kunnen zijn.</p>	<p>Hoofdstuk 3 – Grootschalige evenementen</p> <p>Artikel 13 – Verstrekking van niet-persoonsgebonden gegevens</p> <p>Ter voorkoming van strafbare feiten en ter handhaving van de openbare orde en veiligheid in samenhang met grootschalige evenementen met een grensoverschrijdende dimensie, in het bijzonder sportmanifestaties of bijeenkomsten van de Europese Raad, verstrekken de lidstaten elkaar zowel op verzoek als op eigen initiatief, met inachtneming van het nationale recht van de verstreckende lidstaat, niet-persoonsgebonden gegevens die hiertoe noodzakelijk kunnen zijn.</p>
<p>Artikel 14 – Verstrekken van persoonsgegevens</p> <p>1. Ter voorkoming van strafbare feiten en ter handhaving van de openbare orde en veiligheid in samenhang met grootschalige evenementen met een grensoverschrijdende dimensie, in het bijzonder op het gebied van sport of bijeenkomsten van de Europese Raad, verstrekken de Verdragsluitende Partijen elkaar zowel op verzoek als op eigen initiatief persoonsgegevens, indien onherroepelijke veroordelingen of andere feiten het vermoeden rechtvaardigen dat de desbetreffende personen tijdens het evenement strafbare feiten zullen begaan of dat zij een gevaar voor de openbare orde en veiligheid vormen, voor zover de verstrekking van deze gegevens overeenkomstig het nationale recht van de verstreckende Verdragsluitende Partij is toegestaan.</p> <p>2. De persoonsgegevens mogen uitsluitend worden verwerkt voor de in het eerste lid omschreven doeleinden en in het kader van het nauwkeurig omschreven evenement waarvoor deze werden meegedeeld. De verstreckte gegevens dienen onverwijld te worden gewist, voor zover de doeleinden, bedoeld in het eerste lid, zijn verwezenlijkt of niet meer verwezenlijkt kunnen worden. De verstreckte gegevens dienen in elk geval uiterlijk na een jaar te worden gewist.</p>	<p>Artikel 14 – Verstrekking van persoonsgebonden gegevens</p> <p>1. Ter voorkoming van strafbare feiten en ter handhaving van de openbare orde en veiligheid in samenhang met grootschalige evenementen met een grensoverschrijdende dimensie, in het bijzonder sportmanifestaties of bijeenkomsten van de Europese Raad, verstrekken de lidstaten elkaar zowel op verzoek als op eigen initiatief persoonsgegevens, indien definitieve veroordelingen of andere feiten het vermoeden rechtvaardigen dat de desbetreffende personen tijdens de evenementen strafbare feiten zullen plegen of dat zij een gevaar voor de openbare orde en veiligheid vormen, voor zover de verstrekking van deze gegevens overeenkomstig het nationale recht van de verstreckende lidstaat is toegestaan.</p> <p>2. De persoonsgegevens mogen uitsluitend worden verwerkt voor de in lid 1 omschreven doeleinden en in het kader van de nauwkeurig omschreven evenementen waarvoor deze werden meegedeeld. De verstreckte gegevens dienen onverwijld te worden gewist zodra de doeleinden, bedoeld in lid 1, zijn verwezenlijkt of niet meer verwezenlijkt kunnen worden. De verstreckte gegevens dienen in elk geval uiterlijk na een jaar te worden gewist.</p>

<p>Artikel 15 – Nationaal contactpunt</p> <p>Ter uitvoering van de gegevensverstrekking, bedoeld in de artikelen 13 en 14 , benoemt elke Verdragsluitende Partij een nationaal contactpunt. Bepalend voor de bevoegdheden van het nationale contactpunt is het van toepassing zijnde nationale recht.</p>	<p>Artikel 15 – Nationaal contactpunt</p> <p>Ter uitvoering van de gegevensverstrekking, bedoeld in de artikelen 13 en 14, wijst elke lidstaat een nationaal contactpunt aan. De bevoegdheden van het nationale contactpunt worden bepaald door het hierop van toepassing zijnde nationale recht.</p>
<p>Hoofdstuk 3 – Maatregelen ter voorkoming van terroristische strafbare feiten</p> <p>Artikel 16 – Verstrekking van informatie ter voorkoming van terroristische strafbare feiten</p> <p>1. Ter voorkoming van terroristische strafbare feiten kunnen de Verdragsluitende Partijen aan de nationale contactpunten van de andere Verdragsluitende Partijen, bedoeld in het derde lid, met inachtneming van het nationale recht, in individuele gevallen, ook zonder verzoek de in het tweede lid genoemde persoonsgegevens en informatie verstrekken, voor zover zulks noodzakelijk is omdat bepaalde feiten het vermoeden rechtvaardigen dat de betrokkenen strafbare feiten als bedoeld in de artikelen 1 tot en met 3 van het Kaderbesluit 2002/475/JBZ van de Raad van de Europese Unie van 13 juni 2002 inzake terrorismebestrijding zullen begaan.</p> <p>2. Tot de te verstrekken gegevens en informatie behoren namen, voornamen, geboortedatum en geboorteplaats alsmede de beschrijving van de feiten die aanleiding geven tot het vermoeden, bedoeld in het eerste lid.</p> <p>3. Elke Verdragsluitende Partij benoemt een nationaal contactpunt dat is belast met de gegevensuitwisseling met de contactpunten van de andere Verdragsluitende Partijen. Bepalend voor de bevoegdheden van het nationale contactpunt is het van toepassing zijnde nationale recht.</p> <p>4. De verstreckende autoriteit kan, met inachtneming van het nationale recht, voorwaarden verbinden aan het gebruik van deze gegevens en informatie door de ontvangende autoriteit. De ontvangende autoriteit is aan deze voorwaarden gebonden.</p>	<p>Hoofdstuk 4 – Maatregelen ter voorkoming van terroristische misdrijven</p> <p>Artikel 16 – Verstrekking van informatie ter voorkoming van terroristische misdrijven.</p> <p>1. Ter voorkoming van terroristische misdrijven kunnen lidstaten aan de nationale contactpunten van andere lidstaten, bedoeld in lid 3, met inachtneming van het nationale recht, in individuele gevallen, ook zonder verzoek de in lid 2 genoemde persoonsgegevens en informatie verstrekken, voor zover zulks noodzakelijk is omdat bepaalde feiten het vermoeden rechtvaardigen dat de betrokkenen strafbare feiten zullen plegen als bedoeld in de artikelen 1 tot en met 3 van Kaderbesluit 2002/475/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 inzake terrorismebestrijding (PB L 164 van 22.6.2002, blz. 3.).</p> <p>2. De te verstrekken gegevens en informatie omvatten namen, voornamen, geboortedatum en geboorteplaats alsmede de beschrijving van de omstandigheden die aanleiding geven tot het vermoeden, bedoeld in lid 1.</p> <p>3. Elke lidstaat wijst een nationaal contactpunt aan dat is belast met de gegevensuitwisseling met de nationale contactpunten van de andere lidstaat. De bevoegdheden van het nationale contactpunt worden bepaald door het hierop van toepassing zijnde nationale recht.</p> <p>4. De verstreckende lidstaat kan, met inachtneming van het nationale recht, voorwaarden verbinden aan het gebruik van deze gegevens en informatie door de ontvangende lidstaat. De ontvangende lidstaat is aan deze voorwaarden gebonden.</p>

<p>Artikel 17 – Vluchtbegeleiders</p> <p>1. Elke Verdragsluitende Partij beslist zelfstandig op grond van haar nationale beleid met betrekking tot de beveiliging van de luchtvaart, over de inzet van vluchtbegeleiders in de luchtvaartuigen die bij deze Verdragsluitende Partij zijn geregistreerd. De inzet van deze vluchtbegeleiders geschiedt in overeenstemming met het Verdrag van Chicago van 7 december 1944 betreffende de internationale burgerlijke luchtvaart met bijlagen, in het bijzonder bijlage 17, en de documenten die hieraan uitvoering geven, en met inachtneming van de bevoegdheden van de gezagvoerder uit hoofde van het Verdrag van Tokio van 14 september 1963 inzake strafbare feiten en bepaalde andere handelingen begaan aan boord van luchtvaartuigen, alsmede met overige daarop van toepassing zijnde volkenrechtelijke regelingen voorzover ze voor de betrokken Verdragsluitende Partijen bindend zijn.</p> <p>2. Vluchtbegeleiders als bedoeld in dit Verdrag zijn politieambtenaren of overeenkomstig opgeleid overheidspersoneel, die tot taak hebben de beveiliging aan boord van luchtvaartuigen te handhaven.</p> <p>3. De Verdragsluitende Partijen ondersteunen elkaar wederzijds bij de opleiding en bijscholing van vluchtbegeleiders en werken nauw samen met betrekking tot vragen over de uitrusting van vluchtbegeleiders.</p> <p>4. Voordat een Verdragsluitende Partij vluchtbegeleiders inzet, dient het bevoegde nationale coördinatiepunt van de desbetreffende Verdragsluitende Partij de inzet van vluchtbegeleiders schriftelijk aan te melden. De aanmelding geschiedt ten minste drie dagen voor de desbetreffende vlucht van of naar een luchthaven van een andere Verdragsluitende Partij bij het bevoegde nationale coördinatiepunt van de andere Verdragsluitende Partij. Bij acuut gevaar dient de aanmelding onverwijld te geschieden, in beginsel voor de landing.</p> <p>5. De schriftelijke aanmelding, bevat de in Bijlage 1 van het Verdrag genoemde informatie en wordt door de Verdragsluitende Partijen vertrouwelijk behandeld. De Verdragsluitende Partijen kunnen door middel van een afzonderlijke afspraak een wijziging van Bijlage 1 overeenkomen.</p>	<p>Niet opgenomen in het Raadsbesluit 23 juni 2008</p>
---	---

<p>Artikel 18 – Meevoeren van wapening, munitie en uitrusting</p> <p>1. De Verdragsluitende Partijen verlenen aan de door de andere Verdragsluitende Partijen ingezette vluchtbegeleiders op verzoek algemene toestemming wapening, munitie en uitrusting mee te voeren op vluchten van of naar de luchthavens van de Verdragsluitende Partijen. Deze toestemming omvat het meevoeren van wapening en munitie aan boord van luchtvaartuigen alsmede, met inachtneming van het tweede lid, in de niet algemeen toegankelijke veiligheidszones van een luchthaven van de desbetreffende Verdragsluitende Partij.</p> <p>2. Het meevoeren van wapening en munitie is aan de volgende voorwaarden gebonden:</p> <p>1. Het is niet toegestaan het luchtvaartuig op luchthavens met wapening en munitie te verlaten of zich in niet algemeen toegankelijke veiligheidszones van een luchthaven van een andere Verdragsluitende Partij op te houden, tenzij zulks onder begeleiding van een vertegenwoordiger van de bevoegde nationale autoriteit van de desbetreffende andere Verdragsluitende Partij geschiedt.</p> <p>2. Meegevoerde wapening en munitie worden onverwijld na het verlaten van het luchtvaartuig onder begeleiding veilig en onder toezicht bewaard op een door de bevoegde nationale autoriteit aan te wijzen afgiftepunt.</p>	<p>Niet opgenomen in het Raadsbesluit 23 juni 2008</p>
<p>Artikel 19 – Nationale contact- en coördinatiepunten</p> <p>Ter uitvoering van de taken uit hoofde van de artikelen 17 en 18 benoemt elke Verdragsluitende Partij een nationaal contact- en coördinatiepunt.</p>	<p>Niet opgenomen in het Raadsbesluit 23 juni 2008</p>

Hoofdstuk 4 – Maatregelen ter bestrijding van de illegale migratie

Artikel 20 - Documentadviseurs

1. De Verdragsluitende Partijen maken op basis van gezamenlijke situatiebeoordelingen en met in achtneming van de relevante bepalingen van Verordening (EG) Nr.377/2004 van de Raad van de Europese Unie van 19 februari 2004 betreffende de oprichting van een netwerk van immigratieverbindingfunctionarissen, afspraken over de uitzending van documentadviseurs naar staten, die als land van herkomst of transitland van illegale migratie worden aangemerkt.
2. Op basis van hun nationale recht wisselen de Verdragsluitende Partijen regelmatig de via de werkzaamheden van hun documentadviseurs verzamelde informatie over de illegale migratie uit.
3. Bij uitzending van documentadviseurs kunnen de Verdragsluitende Partijen een Verdragsluitende Partij met de coördinatie van concrete maatregelen belasten. Deze coördinatie kan tijdelijk zijn.

Niet opgenomen in het Raadsbesluit 23 juni 2008

<p>Artikel 21 – Taken van de documentadviseurs</p> <p>De door de Verdragsluitende Partijen uitgezonden documentadviseurs oefenen met name de volgende taken uit:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. advisering en opleiding van de buitenlandse vertegenwoordigingen van de Verdragsluitende Partijen in paspoort- en visumaangelegenheden, in het bijzonder bij de herkenning van valse en vervalste documenten en het misbruik van documenten en de illegale migratie; 2. advisering en opleiding van vervoerondernemingen ten aanzien van de verplichtingen die voor hen voortvloeien uit de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het op 14 juni 1985 te Schengen gesloten Akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen en uit Bijlage 9 van het Verdrag van Chicago van 7 december 1944 betreffende de internationale burgerlijke luchtvaart betreffende de herkenning van valse en vervalste documenten alsmede ten aanzien van de dienaangaande geldende inreisbepalingen; en 3. advisering en opleiding van de met de grenscontrole belaste autoriteiten en instellingen van het gastland. <p>De bevoegdheden van de buitenlandse vertegenwoordigingen en de met grenscontrole belaste autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen blijven onverlet.</p>	<p>Niet opgenomen in het Raadsbesluit 23 juni 2008</p>
<p>Artikel 22 – Nationale contact- en coördinatiepunten</p> <p>De Verdragsluitende Partijen benoemen nationale contact- en coördinatiepunten die als aanspreekpunt dienen voor de coördinatie bij de uitzending van documentadviseurs alsmede voor de voorbereiding, uitvoering, begeleiding en evaluatie van advies- en opleidingsmaatregelen.</p>	<p>Niet opgenomen in het Raadsbesluit 23 juni 2008</p>

Artikel 23 – Ondersteuning bij repatriëringsmaatregelen

1. De Verdragsluitende Partijen ondersteunen elkaar bij repatriëringsmaatregelen met in achtneming van de beschikking 2004/573/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake het organiseren van gezamenlijke vluchten voor de verwijdering van onderdanen van derde landen tegen wie individuele verwijderingsmaatregelen zijn genomen van het grondgebied van twee of meer lidstaten en Richtlijn 2003/110/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de ondersteuning bij doorgeleiding in het kader van maatregelen tot verwijderingen door de lucht. Zij informeren elkaar vroegtijdig over geplande repatriëringsmaatregelen en stellen de andere Verdragsluitende Partijen, voor zover mogelijk, in de gelegenheid hieraan deel te nemen. Bij gezamenlijke repatriëringsmaatregelen stemmen de Verdragsluitende Partijen over de begeleiding van de te repatriëren personen en de veiligheidsmaatregelen met elkaar af.

2. Een Verdragsluitende Partij mag te repatriëren personen, zo nodig, over het grondgebied van een andere Verdragsluitende Partij repatriëren. De beslissing over de repatriëringsmaatregel berust bij de Verdragsluitende Partij over wier grondgebied de repatriëring zal geschieden. Bij de beslissing over de repatriëring bepaalt zij de voorwaarden voor de uitvoering ervan en legt, zo nodig, tevens de naar haar nationale recht toegestane vrijheidsbeperkende middelen aan de te repatriëren persoon op.

3. Ter voorbereiding en uitvoering van repatriëringsmaatregelen benoemen de Verdragsluitende Partijen nationale contactpunten. De deskundigen komen regelmatig in een werkgroep bijeen teneinde:

1. de resultaten van eerdere acties te evalueren en hiermee bij de verdere voorbereiding en uitvoering rekening te houden;
2. alle eventuele problemen in verband met de transit bedoeld in het tweede lid, te onderzoeken en oplossingen voor deze problemen te vinden.

Niet opgenomen in het Raadsbesluit 23 juni 2008

Hoofdstuk 5 – Overige vormen van samenwerking

Artikel 24 – Gezamenlijke vormen van optreden

1. Ter intensivering van de politieke samenwerking kunnen de door de Verdragsluitende Partijen benoemde bevoegde autoriteiten gezamenlijke patrouilles en andere vormen van gezamenlijk optreden ter handhaving van de openbare orde en veiligheid en ter voorkoming van strafbare feiten instellen, waarbij de door de Verdragsluitende Partijen benoemde ambtenaren of ander overheidspersoneel (hierna : ambtenaren), van andere Verdragsluitende Partijen aan optredens op het grondgebied van een Verdragsluitende Partij meewerken.

2. Elke Verdragsluitende Partij kan als gaststaat, met inachtneming van haar nationale recht, ambtenaren van andere Verdragsluitende Partijen met toestemming van de zendstaat in het kader van gezamenlijke vormen van optreden soevereine bevoegdheden toekennen of, voor zover zulks naar het recht van de gaststaat is toegestaan, ambtenaren van andere Verdragsluitende Partijen toestaan hun soevereine bevoegdheden overeenkomstig het recht van de zendstaat uit te oefenen. Soevereine bevoegdheden mogen hierbij uitsluitend onder leiding en in beginsel in aanwezigheid van ambtenaren van de gaststaat worden uitgeoefend. De ambtenaren van de andere Verdragsluitende Partij zijn hierbij aan het nationale recht van de gaststaat gebonden. Hun handelen valt onder de verantwoordelijkheid van de gaststaat.

3. Bij gezamenlijk optreden betrokken ambtenaren van andere Verdragsluitende Partijen zijn onderworpen aan de aanwijzingen van de bevoegde autoriteit van de gaststaat.

4. De praktische aspecten van de samenwerking worden door middel van uitvoeringsafspraken zoals bedoeld in artikel 44 geregeld.

Hoofdstuk 5 – Andere samenwerkingsvormen

Artikel 17 – Gezamenlijk optreden

1. Ter intensivering van de politieke samenwerking kunnen de door de lidstaten aangewezen bevoegde autoriteiten gezamenlijke patrouilles en andere vormen van gezamenlijk optreden ter handhaving van de openbare orde en veiligheid en ter voorkoming van strafbare feiten instellen, waarbij de door de lidstaten aangewezen ambtenaren of ander overheidspersoneel ("ambtenaren"), van andere lidstaten aan het optreden op het grondgebied van een lidstaat meewerken.

2. Elke lidstaat kan als gastlidstaat, met inachtneming van zijn nationale recht, ambtenaren van andere lidstaten met toestemming van de zendlidstaat in het kader van een gezamenlijk optreden uitvoerende bevoegdheden toekennen of, voor zover zulks naar het recht van de gastlidstaat is toegestaan, ambtenaren van andere lidstaten toestaan hun uitvoerende bevoegdheden overeenkomstig het recht van de zendlidstaat uit te oefenen. Deze uitvoerende bevoegdheden mogen hierbij uitsluitend onder leiding en, in beginsel, in aanwezigheid van ambtenaren van de gastlidstaat worden uitgeoefend. De ambtenaren van de andere lidstaten zijn hierbij aan het nationale recht van de gastlidstaat gebonden. Hun handelen valt onder de verantwoordelijkheid van de gastlidstaat.

3. Bij een gezamenlijk optreden betrokken ambtenaren van andere lidstaten zijn onderworpen aan de aanwijzingen van de bevoegde autoriteit van de gastlidstaat.

4. De lidstaten dienen een verklaring in als bedoeld in artikel 37 waarin zij de praktische aspecten van de samenwerking vaststellen.

Artikel 25 – Maatregelen bij acuut gevaar

1. Ambtenaren van een Verdragsluitende Partij mogen in spoedeisende situaties zonder voorafgaande toestemming van de andere Verdragsluitende Partij de gemeenschappelijke grens overschrijden teneinde in het nabij de grensgelegen gebied op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij met inachtneming van het nationale recht van de gaststaat voorlopige maatregelen te treffen die ter afwending van een acuut gevaar voor de lichamelijke integriteit van personen noodzakelijk zijn.

2. Van een spoedeisende situatie als bedoeld in het eerste lid is sprake indien het risico bestaat dat het gevaar zich daadwerkelijk manifesteert bij het wachten op het optreden van de ambtenaren van de gaststaat of het tot stand komen van een gezagsverhouding zoals bedoeld in artikel 24, tweede lid.

3. De grensoverschrijdende ambtenaren dienen de gaststaat onverwijld in kennis te stellen. De gaststaat bevestigt deze kennisgeving en dient onverwijld de noodzakelijke maatregelen te treffen om het gevaar af te wenden en de regie over te nemen. De grensoverschrijdende ambtenaren mogen in de gaststaat slechts optreden totdat de gaststaat de noodzakelijke handhavingsmaatregelen heeft getroffen. De grensoverschrijdende ambtenaren zijn aan de aanwijzingen van de gaststaat gebonden.

4. De Verdragsluitende Partijen regelen in een afzonderlijke afspraak welke autoriteiten onverwijld in kennis dienen te worden gesteld, zoals bedoeld in het derde lid. De grensoverschrijdende ambtenaren zijn gebonden aan de bepalingen van dit artikel en aan het recht van de Verdragsluitende Partij op wiens grondgebied zij optreden.

5. De gaststaat is verantwoordelijk voor de door de grensoverschrijdende ambtenaren getroffen maatregelen.

Niet opgenomen in het Raadsbesluit 23 juni 2008

Artikel 26 – Bijstandsverlening bij grootschalige evenementen, rampen en zware ongevallen

De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen verlenen elkaar met inachtneming van het nationale recht wederzijds bijstand bij massabijeenkomsten en soortgelijke grootschalige evenementen, rampen en zware ongevallen door:

1. elkaar zo vroeg mogelijk over dergelijke situaties met grensoverschrijdende gevolgen te informeren en relevante informatie uit te wisselen;
2. in situaties met grensoverschrijdende gevolgen de op hun grondgebied noodzakelijke politie maatregelen te treffen en te coördineren;
3. op verzoek van de Verdragsluitende Partij op wiens grondgebied de situatie zich voordoet, voor zover mogelijk, ambtenaren, specialisten en adviseurs uit te zenden en uitrusting ter beschikking te stellen.

Internationale verdragen van de Verdragsluitende Partijen inzake de wederzijdse bijstandsverlening bij rampen en zware ongevallen, blijven onverlet.

Artikel 18 – Bijstand in verband met massabijeenkomsten, rampen en zware ongevallen

De bevoegde autoriteiten van de lidstaten verlenen elkaar met inachtneming van het nationale recht wederzijds bijstand bij massabijeenkomsten en vergelijkbaar grootschalige gebeurtenissen, rampen en zware ongevallen, waarbij zij trachten strafbare feiten te voorkomen en de openbare orde en veiligheid te handhaven door:

- a) elkaar zo vroeg mogelijk over dergelijke situaties met grensoverschrijdende gevolgen te informeren en relevante informatie uit te wisselen;
- b) in situaties met grensoverschrijdende gevolgen de op hun grondgebied noodzakelijke politie maatregelen te treffen en te coördineren;
- c) op verzoek van de lidstaat op wiens grondgebied de situatie zich voordoet, voor zover mogelijk, ambtenaren, specialisten en adviseurs uit te zenden en uitrusting ter beschikking te stellen.

<p>Artikel 27 – Samenwerking op verzoek</p> <p>1. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen verlenen elkaar in het kader van hun bevoegdheden en met inachtneming van hun nationale recht op verzoek bijstand.</p> <p>2. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen verlenen elkaar, met inachtneming van artikel 39, eerste lid, eerste volzin, van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het op 14 juni 1985 te Schengen gesloten Akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen, bijstand, in het bijzonder door:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. vaststelling van houders en eigenaars van voertuigen alsmede informatie over bestuurders en gezagvoerders van voertuigen, vaartuigen en luchtvaartuigen, voor zover artikel 12 hierin niet reeds voorziet; 2. verstrekking van informatie over rijbewijzen, vaarbewijzen en soortgelijke vergunningen; 3. vaststelling van de woon- en verblijfplaats van personen; 4. vaststelling van verblijfstitels; 5. vaststelling van telefoonabonneehouders en abonneehouders van overige telecommunicatievoorzieningen, voor zover deze openbaar toegankelijk zijn; 6. vaststelling van de identiteit van personen; 7. onderzoek naar de herkomst van zaken zoals wapens, motorvoertuigen en vaartuigen (onderzoek naar de verkoopkanalen); 8. verstrekking van gegevens uit politieke gegevensbestanden en politiedossiers alsmede verstrekking van informatie uit voor het publiek toegankelijke registers van de overheid; 9. spoedmeldingen inzake wapens en explosieven alsmede meldingen betreffende valsmunterij en fraude met waardepapieren; 10. verstrekking van informatie over de praktische uitvoering van grensoverschrijdende observatiemaatregelen, grensoverschrijdende achtervolgingen en gecontroleerde afleveringen; en 11. vaststelling van de bereidheid van een persoon tot het afleggen van een verklaring. <p>3. Indien de aangezochte autoriteit niet bevoegd is het verzoek af te handelen, zendt zij het verzoek aan de bevoegde autoriteit door. De aangezochte autoriteit informeert de verzoekende autoriteit over de doorzending en over de voor de afhandeling van het verzoek bevoegde autoriteit. De bevoegde autoriteit handelt het verzoek af en doet het resultaat aan de verzoekende autoriteit toekomen.</p>	<p>Niet opgenomen in het Raadsbesluit 23 juni 2008</p>
---	---

<p>Hoofdstuk 6 – Algemene bepalingen</p> <p>Artikel 28 – Gebruik van wapening, munitie en uitrusting</p> <p>1. Ambtenaren van een Verdragsluitende Partij die zich in het kader van een gezamenlijk optreden op het grondgebied van een andere Verdragsluitende Partij bevinden, kunnen ter plaatse hun nationale dienstkleiding dragen. Zij kunnen hun naar het nationale recht van de zendstaat toegestane wapening, munitie en uitrusting meevoeren. Elke Verdragsluitende Partij kan het meevoeren van bepaalde wapening, munitie en uitrusting door ambtenaren van de zendstaat verbieden.</p> <p>2. De wapening, munitie en uitrusting als vermeld in Bijlage 2 mogen uitsluitend worden gebruikt in geval van wettige verdediging van zichzelf of van een ander. De met de feitelijke leiding belaste ambtenaar van de gaststaat kan in individuele gevallen met inachtneming van het nationale recht toestemming verlenen voor gebruik van wapening, munitie en uitrusting dat verder reikt dan het bepaalde in de eerste volzin. Bepalend voor het gebruik van de wapening, munitie en uitrusting is het recht van de gaststaat. De bevoegde autoriteiten informeren elkaar over de toegestane wapening, munitie en uitrusting alsmede over de voorwaarden voor het gebruik ervan.</p> <p>3. De Verdragsluitende Partijen kunnen door middel van een afzonderlijke afspraak een wijziging van Bijlage 2 overeenkomen.</p> <p>4. Indien ambtenaren van de ene Verdragsluitende Partij bij maatregelen op grond van dit Verdrag op het grondgebied van een andere Verdragsluitende Partij voertuigen inzetten, zijn zij aan dezelfde verkeersrechtelijke bepalingen, met inbegrip van de voorrangrechten en speciale voorrechten, onderworpen als de ambtenaren van de gaststaat.</p> <p>5. De praktische aspecten van het gebruik van wapening, munitie en uitrusting worden door middel van een uitvoeringsafpraak zoals bedoeld in artikel 44 geregeld.</p> <p>6. Artikel 18 blijft onverlet.</p>	<p>Artikel 19 – Gebruik van wapening, munitie en uitrusting</p> <p>1. Ambtenaren van een lidstaat die zich in het kader van een gezamenlijk optreden ingevolge artikel 17 of 18 op het grondgebied van een andere lidstaat bevinden, kunnen ter plaatse hun nationale dienstkleiding dragen. Zij kunnen daar hun naar het nationale recht van de zendlidstaat toegestane wapening, munitie en uitrusting meedragen. Elke gastlidstaat kan het meevoeren van bepaalde wapening, munitie en uitrusting door ambtenaren van de zendlidstaat verbieden.</p> <p>2. De lidstaten brengen verklaringen uit als bedoeld in artikel 36 waarin wapening, munitie en uitrusting worden opgesomd die uitsluitend mogen worden gebruikt bij wettige zelfverdediging of ter verdediging van anderen. De met de feitelijke leiding belaste ambtenaar van de gastlidstaat kan in individuele gevallen met inachtneming van het nationale recht toestemming verlenen voor gebruik van wapening, munitie en uitrusting dat verder reikt dan het bepaalde in de eerste volzin. Het gebruik van de wapening, munitie en uitrusting wordt bepaald door het recht van de gastlidstaat. De bevoegde autoriteiten informeren elkaar over de toegestane wapening, munitie en uitrusting alsmede over de voorwaarden voor het gebruik ervan.</p> <p>3. Indien ambtenaren van de ene lidstaat bij maatregelen op grond van dit besluit op het grondgebied van een andere lidstaat voertuigen inzetten, zijn zij aan dezelfde verkeersregels, met inbegrip van de voorrangrechten en speciale voorrechten, onderworpen als de ambtenaren van de gastlidstaat.</p> <p>4. De lidstaten leggen verklaringen over als bedoeld in artikel 36 waarin zij de praktische aspecten van het gebruik van wapening, munitie en uitrusting vaststellen.</p>
---	---

<p>Artikel 29 - Bescherming en hulpverlening</p> <p>De Verdragsluitende Partijen zijn jegens de grensoverschrijdende ambtenaren van de andere Verdragsluitende Partijen tijdens de dienstuitoefening tot dezelfde bescherming en hulpverlening verplicht als jegens de eigen ambtenaren.</p>	<p>Artikel 20 – Bescherming en bijstand</p> <p>De lidstaten zijn jegens de grensoverschrijdende ambtenaren van de andere lidstaten tijdens de dienstuitoefening tot dezelfde bescherming en bijstand verplicht als jegens de eigen ambtenaren.</p>
<p>Artikel 30 – Algemene aansprakelijkheidsregeling</p> <p>Voor de aansprakelijkheid in het kader van dit Verdrag geldt artikel 43 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het op 14 juni 1985 te Schengen gesloten Akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen. De eerste volzin is niet van toepassing op de artikelen 17 en 18.</p>	<p>Artikel 21 – Algemene civielrechtelijke aansprakelijkheidsregeling</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wanneer ambtenaren van een lidstaat in een andere lidstaat optreden overeenkomstig artikel 17, is de eerstgenoemde lidstaat overeenkomstig het recht van de lidstaat op het grondgebied waarvan zij optreden aansprakelijk voor de schade die zij aldaar tijdens hun optreden veroorzaken. 2. De lidstaat op het grondgebied waarvan de in lid 1 bedoelde schade wordt veroorzaakt, vergoedt deze schade op dezelfde wijze als schade die door zijn eigen ambtenaren wordt toegebracht. 3. In het in lid 1 bedoelde geval betaalt de lidstaat waarvan de ambtenaren op het grondgebied van een andere lidstaat aan een persoon schade hebben veroorzaakt, aan die andere lidstaat het volledige bedrag terug dat deze aan de slachtoffers of hun rechthebbenden heeft uitgekeerd. 4. Wanneer ambtenaren van een lidstaat in een andere lidstaat optreden overeenkomstig artikel 18, is de laatstgenoemde lidstaat overeenkomstig zijn nationale recht aansprakelijk voor de schade die zij aldaar tijdens hun optreden veroorzaken. 5. Wanneer de in lid 4 bedoelde schade het gevolg is van grove nalatigheid of opzettelijk wangedrag, kan de gastlidstaat de zendlidstaat benaderen om van deze laatste terugbetaling te verkrijgen van de bedragen die deze aan de slachtoffers of hun rechthebbenden heeft uitgekeerd. 6. Onder voorbehoud van de uitoefening van zijn rechten tegenover derden en met uitzondering van het bepaalde in lid 3 ziet elke lidstaat, in het geval bedoeld in lid 1, ervan af het bedrag van de door hem geleden schade op een andere lidstaat te verhalen.

<p>Artikel 31 - Strafrechtelijke aansprakelijkheid</p> <p>De ambtenaren die uit hoofde van dit Verdrag op het grondgebied van een andere Verdragsluitende Partij optreden, worden gelijkgesteld met de ambtenaren van de andere Verdragsluitende Partij wat betreft strafbare feiten die door of tegen hen mochten worden begaan, tenzij in een ander voor de Verdragsluitende Partijen geldend verdrag anders is overeengekomen.</p>	<p>Artikel 22 – Strafrechtelijke aansprakelijkheid</p> <p>De ambtenaren die uit hoofde van dit besluit op het grondgebied van een gastlidstaat optreden, worden gelijkgesteld met de ambtenaren van die andere lidstaat wat betreft strafbare feiten die door of tegen hen worden gepleegd, tenzij in een andere voor de betrokken lidstaten bindende overeenkomst anders is overeengekomen.</p>
<p>Artikel 32 – Dienstbetrekking</p> <p>De ambtenaren die uit hoofde van dit Verdrag op het grondgebied van een andere Verdragsluitende Partij optreden, blijven arbeidsrechtelijk, in het bijzonder tuchtrechtelijk onderworpen aan de in hun staat geldende voorschriften.</p>	<p>Artikel 23 – Dienstbetrekking</p> <p>Op ambtenaren die uit hoofde van dit besluit op het grondgebied van een andere lidstaat optreden, blijven in arbeidsrechtelijk, en in het bijzonder in tuchtrechtelijk opzicht de in hun lidstaat geldende voorschriften van toepassing.</p>

<p>Hoofdstuk 7 – Algemene bepalingen betreffende gegevensbescherming</p> <p>Artikel 33 – Definities, werkingssfeer</p> <p>1. In dit Verdrag wordt verstaan onder:</p> <p>1. Verwerking van persoonsgegevens: elke handeling of elk geheel van handelingen met betrekking tot persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd met behulp van geautomatiseerde procedures, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, bewaren, bijwerken of wijzigen, selecteren, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op enigerlei andere wijze ter beschikking stellen, samenbrengen, met elkaar in verband brengen, alsmede het afschermen, uitwissen of vernietigen van gegevens. Als verwerking in de zin van dit Verdrag geldt ook de mededeling van het al dan niet voorhanden zijn van een hit.</p> <p>2. Geautomatiseerde bevraging: de directe toegang tot een geautomatiseerd bestand van een andere instantie, en wel op zodanige wijze, dat de bevraging volledig geautomatiseerd wordt beantwoord.</p> <p>3. Kenmerken: het markeren van opgeslagen persoonsgegevens, zonder dat daarmee het doel wordt nagestreefd om hun toekomstige verwerking te beperken.</p> <p>4. Afscherming: het markeren van opgeslagen persoonsgegevens met het doel hun toekomstige verwerking te beperken.</p> <p>2. Voor gegevens, die uit hoofde van dit Verdrag worden of zijn verstrekt, gelden de volgende bepalingen, voorzover in de voorafgaande hoofdstukken niet anders is bepaald.</p>	<p>Hoofdstuk 6 - Algemene bepalingen betreffende gegevensbescherming</p> <p>Artikel 24 – Definities en toepassingsgebied</p> <p>1. In dit besluit wordt verstaan onder:</p> <p>a) "verwerking van persoonsgegevens": elke handeling of elk geheel van handelingen met betrekking tot persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd met behulp van geautomatiseerde procedures, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, bewaren, bijwerken of wijzigen, selecteren, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op enigerlei andere wijze ter beschikking stellen, samenbrengen, met elkaar in verband brengen, alsmede het afschermen, uitwissen of vernietigen van gegevens. Als verwerking in de zin van dit besluit geldt ook de mededeling of er al dan niet een hit gevonden is;</p> <p>b) "geautomatiseerde bevraging": de directe toegang tot een geautomatiseerd bestand van een andere instantie, en wel op zodanige wijze dat de bevraging volledig geautomatiseerd wordt beantwoord;</p> <p>c) "kenmerken": het markeren van opgeslagen persoonsgegevens, zonder dat daarmee het doel wordt nagestreefd om hun toekomstige verwerking te beperken;</p> <p>d) "afscherming": het markeren van opgeslagen persoonsgegevens met het doel hun toekomstige verwerking te beperken.</p> <p>2. Voor gegevens die uit hoofde van dit besluit worden of zijn verstrekt gelden de volgende bepalingen, tenzij in de voorafgaande hoofdstukken anderszins is bepaald.</p>
---	--

Artikel 34 – Niveau van gegevensbescherming

1. Elke Verdragsluitende Partij waarborgt met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, die uit hoofde van dit Verdrag worden of zijn verstrekt, in het nationale recht een gegevensbeschermingsniveau dat tenminste overeenstemt met datgene dat voortvloeit uit het Verdrag van de Raad van Europa van 28 januari 1981 tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens en het daarbij behorende Aanvullend Protocol van 8 november 2001, en houdt daarbij rekening met de aanbeveling nummer R (87) 15 van het Comité van ministers van de Raad van Europa aan de lidstaten over het gebruik van persoonsgegevens op politieel gebied van 17 september 1987 en wel ook voorzover, als de gegevens niet geautomatiseerd worden verwerkt.

2. Met de in dit Verdrag voorziene verstrekking van persoonsgegevens mag niet worden overgegaan dan nadat op het grondgebied van de bij de verstrekking betrokken Verdragsluitende Partijen de bepalingen van dit hoofdstuk in het nationale recht in werking zijn getreden. Het comité van ministers besluit overeenkomstig artikel 43 of aan de voorwaarden is voldaan.

Artikel 25 – Niveau van gegevensbescherming

1. Elke lidstaat waarborgt met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens die uit hoofde van dit besluit worden of zijn verstrekt, in het nationale recht een gegevensbeschermingsniveau dat ten minste overeenstemt met datgene dat voortvloeit uit het Verdrag van de Raad van Europa van 28 januari 1981 tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens en het daarbij behorende Aanvullend Protocol van 8 november 2001, en houdt daarbij rekening met Aanbeveling R (87) 15 van het Comité van ministers van de Raad van Europa aan de lidstaten over het gebruik van persoonsgegevens op politieel gebied van 17 september 1987, ook wanneer de gegevens niet geautomatiseerd worden verwerkt.

2. Met de in dit besluit voorziene verstrekking van persoonsgegevens mag pas worden begonnen nadat op het grondgebied van de bij de verstrekking betrokken lidstaten de bepalingen van dit hoofdstuk in het nationale recht zijn verwerkt. De Raad besluit met eenparigheid van stemmen of aan deze voorwaarde is voldaan.

3. Lid 2 is niet van toepassing op de lidstaten waar met de in dit besluit voorziene verstrekking van persoonsgegevens reeds is begonnen op grond van het Verdrag van 27 mei 2005 tussen het Koninkrijk België, de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Oostenrijk inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van het terrorisme, de grensoverschrijdende criminaliteit en de illegale migratie (Verdrag van Prüm).

Artikel 35 – Doelbinding

1. De ontvangende Verdragsluitende Partij mag de persoonsgegevens uitsluitend verwerken voor de doeleinden waarvoor deze op grond van dit Verdrag zijn verstrekt; een verwerking voor andere doeleinden is alleen toegestaan na voorafgaande toestemming van de Verdragsluitende Partij, die het bestand beheert, en alleen met inachtneming van het nationale recht van de ontvangende Verdragsluitende Partij. De toestemming mag worden verleend voor zover op grond van het nationale recht van de Verdragsluitende Partij, die het bestand beheert, deze verwerking voor zulke andere doeleinden is toegestaan.
2. De verwerking van de op grond van de artikelen 3, 4 en 9 verstrekte gegevens door de bevragede of vergelijkende Verdragsluitende Partij is uitsluitend toegestaan met het oog op:
 - . de vaststelling of de vergeleken DNA-profielen of dactyloscopische gegevens overeenstemmen;
2. de voorbereiding en indiening van een politieel of justitieel verzoek om rechtshulp conform nationaal recht in geval van overeenstemming van deze gegevens;
3. de protocollering als bedoeld in artikel 39.

De Verdragsluitende Partij die het dossier beheert mag de haar op grond van de artikelen 3, 4 en 9 verstrekte gegevens uitsluitend verwerken voorzover dit voor het uitvoeren van de vergelijking, het geautomatiseerde beantwoorden van de bevraging of het protocolleren als bedoeld in artikel 39 noodzakelijk is. Na afloop van de gegevensvergelijking of na de geautomatiseerde beantwoording van de bevraging worden de verstrekte gegevens onverwijld gewist, tenzij de verdere verwerking noodzakelijk is ten behoeve van de doelen, als bedoeld in het tweede lid, onderdelen 2 en 3.

3. Uit hoofde van artikel 12 verstrekte gegevens mogen door de Verdragsluitende Partij die het dossier beheert uitsluitend worden gebruikt voorzover dit voor het geautomatiseerd beantwoorden van de bevraging of het protocolleren als bedoeld in artikel 39 noodzakelijk is. Na de geautomatiseerde beantwoording van de bevraging worden de verstrekte gegevens onverwijld gewist, tenzij de verdere verwerking noodzakelijk is voor het protocolleren op grond van artikel 39. De bevragede Verdragsluitende Partij mag de in het kader van de beantwoording verkregen gegevens uitsluitend gebruiken voor de procedure op grond waarvan de bevraging is geschiedt.

Artikel 26 – Doelbinding

1. De ontvangende lidstaat mag de persoonsgegevens uitsluitend verwerken voor de doeleinden waarvoor deze op grond van dit besluit zijn verstrekt; verwerking voor andere doeleinden is alleen toegestaan na voorafgaande toestemming van de lidstaat die het dossier beheert en mag uitsluitend beheerd worden door het nationale recht van de ontvangende lidstaat. De toestemming mag worden verleend voor zover op grond van het nationale recht van de lidstaat die het bestand beheert deze verwerking voor zulke andere doeleinden is toegestaan.
2. De verwerking van de op grond van de artikelen 3, 4 en 9 verstrekte gegevens door de bevragede of vergelijkende lidstaat is uitsluitend toegestaan met het oog op:
 - a) de vaststelling of de vergeleken DNA-profielen of dactyloscopische gegevens overeenstemmen;
 - b) de voorbereiding en indiening van een politieel of justitieel verzoek om rechtshulp conform nationaal recht in geval van overeenstemming van deze gegevens;
 - c) de protocollering als bedoeld in artikel 30.

De lidstaat die het dossier beheert mag de hem op grond van de artikelen 3, 4 en 9 verstrekte gegevens uitsluitend verwerken voor zover dit voor het uitvoeren van de vergelijking, het geautomatiseerde beantwoorden van de bevraging of het protocolleren als bedoeld in artikel 30 noodzakelijk is. Na afloop van de gegevensvergelijking of na de geautomatiseerde beantwoording van de bevraging worden de verstrekte gegevens onverwijld gewist, tenzij verdere verwerking noodzakelijk is ten behoeve van de doelen genoemd in de eerste alinea, onder b en c).

3. Uit hoofde van artikel 12 verstrekte gegevens mogen door de lidstaat die het dossier beheert uitsluitend worden gebruikt voor zover dit voor het geautomatiseerd beantwoorden van de bevraging of het protocolleren als bedoeld in artikel 30 noodzakelijk is. Na de geautomatiseerde beantwoording van de bevraging worden de verstrekte gegevens onverwijld gewist, tenzij verdere verwerking noodzakelijk is voor het protocolleren op grond van artikel 30. De bevragede lidstaat mag de in het kader van de beantwoording verkregen gegevens uitsluitend gebruiken voor de procedure op grond waarvan de bevraging is geschiedt.

<p>Artikel 36 – Bevoegde autoriteiten</p> <p>De verstrekte persoonsgegevens mogen uitsluitend door de autoriteiten, instanties en rechtbanken worden verwerkt die bevoegd zijn voor een taak in het kader van de doeleinden op grond van artikel 35. In het bijzonder vindt de doorzending van de verstrekte gegevens aan andere instanties niet plaats dan na voorafgaande toestemming van de verstrekende Verdragsluitende Partij en met inachtneming van het recht van de ontvangende Verdragsluitende Partij.</p>	<p>Artikel 27 – Bevoegde autoriteiten</p> <p>De verstrekte persoonsgegevens mogen uitsluitend door de autoriteiten, instanties en rechtbanken worden verwerkt die bevoegd zijn voor een taak in het kader van de in artikel 26 genoemde doeleinden. In het bijzonder vindt de doorzending van de verstrekte gegevens aan andere instanties alleen plaats na voorafgaande toestemming van de verstrekende lidstaat en met inachtneming van het recht van de ontvangende lidstaat.</p>
--	---

Artikel 37 – Juistheid, actualiteit en opslagduur van de gegevens

1. De Verdragsluitende Partijen zijn verplicht op de juistheid en actualiteit van de persoonsgegevens te letten. Als blijkt, ambtshalve of op basis van een mededeling van de betrokkene, dat onjuiste gegevens of gegevens, die niet hadden mogen worden verstrekt, zijn verstrekt dan moet dit onverwijld aan de ontvangende Verdragsluitende Partij of de ontvangende Verdragsluitende Partijen worden meegedeeld. Die zijn verplicht om de gegevens te corrigeren of te wissen. Voor het overige moeten verstrekte persoonsgegevens worden gecorrigeerd, als blijkt dat ze onjuist zijn. Als de ontvangende instantie reden heeft om aan te nemen dat de verstrekte gegevens onjuist zijn of gewist zouden moeten worden dan informeert deze de verstreckende autoriteit daarover onverwijld.

2. Gegevens, waarvan de betrokkene de juistheid aanvecht en waarvan de juistheid of onjuistheid niet kan worden vastgesteld, moeten met inachtneming van het nationale recht van de Verdragsluitende Partijen op verzoek van de betrokkene worden gemarkeerd. Indien er een markering is aangebracht mag deze met inachtneming van het nationale recht van Verdragsluitend Partijen alleen met toestemming van de betrokkene of op basis van een besluit van de bevoegde rechtbank of de voor de gegevensbescherming bevoegde onafhankelijke instantie worden opgeheven.

3. Verstrekte persoonsgegevens moeten worden gewist als ze niet verstrekt of ontvangen hadden mogen worden. Rechtmatig verstrekte en ontvangen gegevens moeten worden gewist:

1. als ze voor het doel waarvoor ze zijn verstrekt, niet of niet meer noodzakelijk zijn; als persoonsgegevens zonder verzoek zijn verstrekt, moet de ontvangende instantie onverwijld controleren of ze voor de aan de verstrekking ten grondslag liggende doeleinden noodzakelijk zijn;

2. na afloop van een in het nationale recht van de verstreckende Verdragsluitende Partij voorziene maximale termijn voor het bewaren van de gegevens, als de verstreckende instantie de ontvangende instantie bij de verstrekking op zulke maximale termijnen heeft gewezen.

In plaats van het wissen komt een afscherming met inachtneming van het nationale recht, als er reden bestaat om aan te nemen dat door het wissen beschermenswaardige belangen van de betrokkene worden geschaad. Afschermd gegevens mogen alleen worden verstrekt of gebruikt voor het doel, waarvoor het wissen achterwege is gebleven.

Artikel 28 - Juistheid, actualiteit en opslagduur van de gegevens

1. De lidstaten staan borg voor de juistheid en de actualiteit van de persoonsgegevens. Als blijkt, ambtshalve of op basis van een mededeling van de betrokkene, dat onjuiste gegevens of gegevens die niet hadden mogen worden verstrekt, toch verstrekt zijn, dan wordt dit onverwijld aan de ontvangende lidstaat of lidstaten meegedeeld. De betrokken lidstaat is, c.q. de betrokken lidstaten zijn, verplicht de gegevens te corrigeren of te wissen. Voor het overige worden verstrekte persoonsgegevens gecorrigeerd als blijkt dat ze onjuist zijn. Als de ontvangende instantie reden heeft om aan te nemen dat de verstrekte gegevens onjuist zijn of gewist moeten worden, dan stelt zij de verstreckende autoriteit daarvan onverwijld op de hoogte.

2. Gegevens waarvan de betrokkene de juistheid aanvecht en waarvan de juistheid of onjuistheid niet kan worden vastgesteld, moeten met inachtneming van het nationale recht van de lidstaten op verzoek van de betrokkene worden gemarkeerd. Indien er een markering is aangebracht mag deze met inachtneming van het nationale recht van de lidstaten alleen met toestemming van de betrokkene of op basis van een besluit van de bevoegde rechtbank of de voor de gegevensbescherming bevoegde onafhankelijke instantie worden opgeheven.

3. Verstrekte persoonsgegevens worden gewist als ze niet verstrekt of ontvangen hadden mogen worden. Rechtmatig verstrekte en ontvangen gegevens worden gewist:

a) als ze voor het doel waarvoor ze zijn verstrekt, niet of niet meer noodzakelijk zijn; als persoonsgegevens ongevraagd zijn verstrekt, moet de ontvangende instantie onverwijld controleren of ze noodzakelijk zijn voor het doel waarvoor ze zijn verstrekt;

b) na afloop van een in het nationale recht van de verstreckende lidstaat voorziene maximale termijn voor het bewaren van de gegevens, als de verstreckende instantie de ontvangende instantie bij de verstrekking op die maximale termijn heeft gewezen.

Als er reden bestaat om aan te nemen dat door het wissen de belangen van de betrokkene worden geschaad, worden de gegevens afschermd in plaats van gewist, overeenkomstig het nationale recht. Afschermd gegevens mogen alleen worden verstrekt of gebruikt voor het doel dat ertoe heeft geleid dat ze niet zijn gewist.

<p>Artikel 38 – Technische en organisatorische maatregelen ter gegevensbescherming en beveiliging van gegevens</p> <p>1. De verstreckende en de ontvangende instantie zijn verplicht om persoonsgegevens effectief te beschermen tegen toevallige of onbevoegde vernietiging, toevallig verlies, onbevoegde toegang, onbevoegde of toevallige verandering en onbevoegde bekendmaking.</p> <p>2. De bijzonderheden van de technische vormgeving van de geautomatiseerde bevragsprocedure worden in een uitvoeringsafpraak zoals bedoeld in artikel 44 geregeld die waarborgt dat:</p> <p>1. met de huidige stand van de techniek overeenkomende maatregelen ter waarborging van gegevensbescherming en de beveiliging van gegevens worden getroffen, die in het bijzonder de vertrouwelijkheid en het intact zijn van de gegevens waarborgen;</p> <p>2. bij het gebruik van algemeen toegankelijke netwerken door de daarvoor bevoegde instanties erkende coderings- en autorisatieprocedures moeten worden gebruikt; en</p> <p>3. dat de toelaatbaarheid van de bevragingen in overeenstemming met artikel 39, tweede, vierde en vijfde lid, kan worden gecontroleerd.</p>	<p>Artikel 29 - Technische en organisatorische maatregelen ter bescherming en beveiliging van gegevens</p> <p>1. De verstreckende en de ontvangende instantie zijn verplicht om persoonsgegevens effectief te beschermen tegen toevallige of onbevoegde vernietiging, toevallig verlies, onbevoegde toegang, onbevoegde of toevallige verandering en onbevoegde bekendmaking.</p> <p>2. De bijzonderheden van de technische vormgeving van de geautomatiseerde bevragsprocedure worden geregeld in uitvoeringsmaatregelen zoals bedoeld in artikel 33, die waarborgen dat:</p> <p>a) aan de huidige stand van de techniek aangepaste maatregelen ter waarborging van de bescherming en de beveiliging van gegevens worden getroffen, die in het bijzonder de vertrouwelijkheid en de integriteit van de gegevens waarborgen;</p> <p>b) bij het gebruik van algemeen toegankelijke netwerken door de daarvoor bevoegde instanties erkende versleutelings- en autorisatieprocedures worden gebruikt, en</p> <p>c) dat de toelaatbaarheid van de bevragingen in overeenstemming met artikel 30, leden 2, 4 en 5, kan worden gecontroleerd.</p>
---	--

<p>Artikel 39 – Vastleggen en protocolleren; bijzondere voorschriften met betrekking tot de geautomatiseerde en niet- geautomatiseerde verstrekking</p> <p>1. Elke Verdragsluitende Partij waarborgt dat iedere niet-geautomatiseerde verstrekking en iedere niet-geautomatiseerde ontvangst van persoonsgegevens door de instantie die het bestand beheert en de bevragende instantie ter controle van de toelaatbaarheid van de verstrekking wordt vastgelegd. De vastlegging omvat de volgende gegevens:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. de aanleiding van de verstrekking; 2. de verstrekte gegevens; 3. de datum van de verstrekking; en 4. de aanduiding of het kenmerk van de bevragende instantie en de instantie die het bestand beheert. <p>2. Voor de geautomatiseerde bevraging van gegevens op grond van de artikelen 3, 9 en 12 of geautomatiseerde vergelijking uit hoofde van artikel 4 geldt het volgende:</p> <p>1. De geautomatiseerde bevraging of vergelijking mag alleen geschieden door bijzonder geautoriseerde ambtenaren van de nationale contactbureaus. Op verzoek wordt de lijst van ambtenaren, die zijn geautoriseerd tot de geautomatiseerde bevraging of vergelijking, aan de in het vijfde lid bedoelde toezichthoudende autoriteiten en aan de andere Verdragsluitende Partijen ter beschikking gesteld.</p> <p>2. Elke Verdragsluitende Partij waarborgt dat iedere verstrekking en iedere ontvangst van persoonsgegevens door de instantie die het dossier beheert en de bevragende instantie wordt geprotocolleerd, inclusief de mededeling ten aanzien van het bestaan of niet bestaan van een hit. De protocollering omvat de volgende informatie:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) de verstrekte gegevens; b) de datum en het precieze tijdstip van de verstrekking; en c) de aanduiding of het kenmerk van de bevragende instantie en de instantie die het bestand beheert. <p>De bevragende instantie protocollert bovendien de aanleiding van de bevraging of verstrekking alsmede het kenmerk van de ambtenaar die de bevraging heeft uitgevoerd en de ambtenaar die voor de bevraging of de verstrekking opdracht heeft gegeven.</p>	<p>Artikel 30 – Vastleggen en protocolleren; bijzondere voorschriften met betrekking tot de geautomatiseerde en niet- geautomatiseerde verstrekking</p> <p>1. Elke lidstaat waarborgt dat iedere niet-geautomatiseerde verstrekking en iedere niet-geautomatiseerde ontvangst van persoonsgegevens door de instantie die het bestand beheert en de bevragende instantie ter controle van de toelaatbaarheid van de verstrekking wordt vastgelegd. De vastlegging omvat de volgende gegevens:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) de aanleiding van de verstrekking; b) de verstrekte gegevens; c) de datum van de verstrekking, en d) de aanduiding of de code van de bevragende instantie en de instantie die het bestand beheert. <p>2. Voor de geautomatiseerde bevraging van gegevens op grond van de artikelen 3, 9 en 12 of geautomatiseerde vergelijking uit hoofde van artikel 4 geldt het volgende:</p> <p>a) Geautomatiseerde bevraging of vergelijking mag alleen geschieden door speciaal daartoe gemachtigde ambtenaren van de nationale contactpunten. Op verzoek wordt de lijst van ambtenaren die zijn gemachtigd tot geautomatiseerde bevraging of vergelijking aan de in lid 5 bedoelde toezichthoudende autoriteiten en aan de andere lidstaten ter beschikking gesteld.</p> <p>b) Elke lidstaat waarborgt dat iedere verstrekking en iedere ontvangst van persoonsgegevens door de instantie die het dossier beheert en de bevragende instantie wordt geprotocolleerd, inclusief de kennisgeving ten aanzien van het al dan niet bestaan van een hit. De protocollering omvat de volgende informatie:</p> <ol style="list-style-type: none"> i) de verstrekte gegevens; ii) de datum en het precieze tijdstip van de verstrekking, en iii) de aanduiding of de code van de bevragende instantie en de instantie die het bestand beheert. <p>De bevragende instantie protocollert bovendien de aanleiding van de bevraging of verstrekking alsmede het kenmerk van de ambtenaar die de bevraging heeft uitgevoerd en de ambtenaar die opdracht tot bevraging of verstrekking heeft gegeven.</p>
---	--

<p>3. De protocollerende instantie deelt de geprotocolleerde gegevens op verzoek mee aan de voor de controle van de gegevensbescherming bevoegde instanties van de desbetreffende Verdragsluitende Partij en wel onverwijld, maar uiterlijk binnen vier weken na binnenkomst van het verzoek. Geprotocolleerde gegevens mogen uitsluitend worden gebruikt voor de volgende doeleinden:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. de controle van de gegevensbescherming; 2. het waarborgen van de dataveiligheid. <p>4. De geprotocolleerde gegevens moeten door passende voorzieningen tegen oneigenlijk gebruik en andere vormen van misbruik worden beschermd en twee jaar worden bewaard. Na afloop van de bewaringstermijn moeten de protocolgegevens onverwijld worden gewist.</p> <p>5. De juridische controle van de verstrekking of de ontvangst van persoonsgegevens is in handen van de voor de controle op de gegevensbescherming bevoegde onafhankelijke instanties van de respectievelijke Verdragsluitende Partijen. Met inachtneming van het nationale recht kan iedereen deze instanties verzoeken om de rechtmatigheid van de verwerking van gegevens met betrekking tot zijn persoon te controleren. Deze instanties alsmede de voor de protocollering bevoegde instanties moeten ook onafhankelijk van zulke verzoeken bij wijze van steekproef controles uitvoeren ten aanzien van de rechtmatigheid van de verstrekkingen, en wel aan de hand van de hieraan ten grondslag liggende dossiers. De resultaten van deze controleactiviteit moeten ter controle door de voor de gegevensbescherming bevoegde onafhankelijke instanties 18 maanden worden bewaard. Na afloop van deze termijn moeten ze onverwijld worden gewist. Elke voor de gegevensbescherming bevoegde instantie kan door de onafhankelijke tot de gegevensbescherming bevoegde instantie van een andere Verdragsluitende Partij in overeenstemming met het nationale recht om de uitoefening van haar bevoegdheden worden verzocht. De voor de controle van de gegevensbescherming bevoegde onafhankelijke autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen dragen zorg voor de ter vervulling van hun controletaken noodzakelijke wederzijdse samenwerking, in het bijzonder door het uitwisselen van doelgerichte informatie.</p>	<p>3. De protocollerende instantie deelt op verzoek de geprotocolleerde gegevens onverwijld mee aan de voor de controle van de gegevensbescherming bevoegde autoriteiten van de desbetreffende lidstaat en dit uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van het verzoek. Geprotocolleerde gegevens mogen uitsluitend worden gebruikt voor de volgende doeleinden:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) de controle van de gegevensbescherming; b) het waarborgen van de dataveiligheid. <p>4. De geprotocolleerde gegevens worden door passende voorzieningen tegen oneigenlijk gebruik en andere vormen van misbruik beschermd en twee jaar bewaard. Na afloop van de bewaringstermijn worden de geprotocolleerde gegevens onverwijld gewist.</p> <p>5. De juridische controle van de verstrekking of de ontvangst van persoonsgegevens is in handen van de voor de gegevensbescherming bevoegde onafhankelijke instanties of, in voorkomend geval, de justitiële autoriteiten van de respectieve lidstaten. Met inachtneming van het nationale recht kan eenieder deze instanties verzoeken om de rechtmatigheid van de verwerking van gegevens met betrekking tot zijn persoon te controleren. Deze instanties alsmede de voor de protocollering bevoegde instanties voeren ook, los van dergelijke verzoeken, bij wijze van steekproef controles uit ten aanzien van de rechtmatigheid van de verstrekkingen, en wel aan de hand van de betrokken bestanden. De resultaten van deze controleactiviteit worden ter controle door de voor de gegevensbescherming bevoegde onafhankelijke instanties gedurende 18 maanden bewaard. Na afloop van deze termijn worden ze onverwijld gewist. Elke voor de gegevensbescherming bevoegde instantie kan door de voor gegevensbescherming bevoegde onafhankelijke instantie van een andere lidstaat in overeenstemming met het nationale recht om de uitoefening van haar bevoegdheden worden verzocht. De voor de gegevensbescherming bevoegde onafhankelijke instanties van de lidstaten dragen zorg voor de ter vervulling van hun controletaken noodzakelijke wederzijdse samenwerking, in het bijzonder door het uitwisselen van relevante informatie.</p>
---	---

<p>Artikel 40 – Rechten van de betrokkenen en schadevergoeding</p> <p>1. Aan de betrokkene dient met inachtneming van het nationale recht onder het overleggen van bewijs van zijn identiteit, op verzoek van de op grond van het nationaal recht bevoegde instantie, zonder onredelijke kosten, in algemeen begrijpelijke vorm en zonder onaanvaardbare vertraging informatie te worden verstrekt over de met betrekking tot zijn persoon verwerkte gegevens alsmede over de herkomst daarvan, de ontvanger of ontvangercategorieën, het beoogde doel van de verwerking en de rechtsgrond voor de verwerking. Bovendien heeft de betrokkene het recht op correctie van onjuiste gegevens en op het wissen van onrechtmatig verwerkte gegevens. De Verdragsluitende Partijen waarborgen bovendien dat de betrokkene zich in geval van inbreuk op zijn rechten met betrekking tot gegevensbescherming met een effectieve klacht tot een onafhankelijke rechtbank of een tribunaal in de zin van artikel 6, eerste lid, van het Europees Verdrag van de rechten van de mens alsmede een onafhankelijke controle-instantie in de zin van artikel 28 van Richtlijn 95/46/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, kan wenden en dat hem de mogelijkheid wordt geboden om een aanspraak op schadevergoeding of een andere vorm van genoegdoening in rechte geldend te maken. De nadere bijzonderheden met betrekking tot de procedure ter realisering van deze rechten en de redenen voor het beperken van het recht op kennisneming richten zich naar de desbetreffende nationale wettelijke voorschriften van de staat, waarin hij zijn rechten geldend maakt.</p> <p>2. Als een instantie van de ene Verdragsluitende Partij persoonsgegevens heeft verstrekt uit hoofde van dit Verdrag, kan de ontvangende instantie van de andere Verdragsluitende Partij zich er in het kader van haar aansprakelijkheid met inachtneming van het nationale recht jegens de benadeelde niet op beroepen dat de verstrekte gegevens onjuist zijn geweest. Verstrekt de ontvangende instantie schadevergoeding wegens een schade, die door het gebruik van onjuist verstrekte gegevens is veroorzaakt, dan vergoedt de verstrekkende instantie de ontvangende instantie het totale bedrag van de toegekende schadevergoeding.</p>	<p>Artikel 31 – Recht van de betrokkene op informatie en schadevergoeding</p> <p>1. Aan de betrokkene dient met inachtneming van het nationale recht, na overlegging van bewijs van zijn identiteit, op verzoek van de op grond van het nationale recht bevoegde instantie, zonder onredelijke kosten, in algemeen begrijpelijke vorm en zonder onaanvaardbare vertraging informatie te worden verstrekt over de met betrekking tot zijn persoon verwerkte gegevens alsmede over de herkomst daarvan, de ontvanger of ontvangercategorieën, het beoogde doel van de verwerking en, wanneer zulks op grond van het nationale recht vereist is, de rechtsgrond voor de verwerking. Bovendien heeft de betrokkene recht op correctie van onjuiste gegevens en op het wissen van onrechtmatig verwerkte gegevens. De lidstaten dragen er bovendien zorg voor dat de betrokkene in geval van inbreuk op zijn rechten met betrekking tot gegevensbescherming een klacht kan indienen bij een onafhankelijke rechtbank of een tribunaal in de zin van artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens of bij een onafhankelijke controle-instantie in de zin van artikel 28 van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en dat hij aanspraak op schadevergoeding kan maken of om een andere vorm van genoegdoening kan verzoeken. De nadere bijzonderheden met betrekking tot de procedure ter verwezenlijking van deze rechten en de redenen voor het beperken van het recht op toegang worden beheerst door de desbetreffende nationale wettelijke voorschriften van de lidstaat waarin de betrokkene zijn rechten doet gelden.</p> <p>2. Als een instantie van een lidstaat persoonsgegevens heeft verstrekt uit hoofde van dit besluit, kan de ontvangende instantie van de andere lidstaat zich niet beroepen op de onjuistheid van de verstrekte gegevens om haar aansprakelijkheid jegens de benadeelde partij krachtens het nationale recht te ontlopen. Moet de ontvangende instantie schade vergoeden wegens het gebruik van onjuist doorgegeven gegevens, dan betaalt de verstrekkende instantie de ontvangende instantie het volledige bedrag aan schadevergoeding terug.</p> <p>Artikel 32 – Door de lidstaten gevraagde informatie</p>
--	--

<p>Artikel 41 – Informatie op verzoek van de Verdragsluitende Partijen</p> <p>De ontvangende Verdragsluitende Partij informeert de verstreckende Verdragsluitende Partij over de verwerking van de verstrekte gegevens en het daardoor behaalde resultaat.</p>	<p>De ontvangende lidstaat informeert de verstreckende lidstaat op verzoek over de verwerking van de verstrekte gegevens en het resultaat daarvan.</p>
<p>Hoofdstuk 8 – Uitvoerings- en slotbepalingen</p> <p>Artikel 42 – Verklaringen</p> <p>1. Bij overhandiging van de akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding wijst elke Verdragsluitende Partij door middel van een verklaring aan de als depositaris optredende staat de voor de toepassing van dit Verdrag bevoegde autoriteiten aan.</p> <p>Het betreft de aanwijzing van:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. de nationale contactpunten, bedoeld in artikel 6, eerste lid, voor de DNA-analyse; 2. de nationale contactpunten, bedoeld in artikel 11, eerste lid, voor de dactyloscopische gegevens; 3. de nationale contactpunten, bedoeld in artikel 12, tweede lid, voor de gegevens uit de kentekenregisters; 4. de nationale contactpunten, bedoeld in artikel 15, voor het uitwisselen van gegevens in samenhang met grootschalige evenementen; 5. de nationale contactpunten, bedoeld in artikel 16, derde lid, voor informatie ter voorkoming van terroristische strafbare feiten; 6. de nationale contact- en coördinatiepunten bedoeld in artikel 19, voor de vluchtbegeleiders; 7. de nationale contact- en coördinatiepunten, bedoeld in artikel 22, voor de documentadviseurs; 8. de nationale contactpunten, bedoeld in artikel 23, derde lid, ter voorbereiding en uitvoering van repatriëringsmaatregelen; 9. bevoegde autoriteiten en ambtenaren als bedoeld in de artikelen 24 tot en met 27. <p>2. De overhandigde verklaringen kunnen te allen tijde geheel of gedeeltelijk worden gewijzigd overeenkomstig de procedure, bedoeld in het eerste lid.</p>	<p>Niet opgenomen in Raadsbesluit 23 juni 2008</p>

<p>Artikel 43 – Comité van Ministers</p> <p>1. De Verdragsluitende Partijen stellen een comité in bestaande uit ministers van de Verdragsluitende Partijen. Het Comité van Ministers neemt de noodzakelijke beslissingen over de uitvoering en toepassing van dit Verdrag. Beslissingen van het Comité van Ministers worden door alle Verdragsluitende Partijen met eenparigheid van stemmen genomen.</p> <p>2. Ter ondersteuning van het Comité van Ministers toetst een gemeenschappelijke werkgroep bestaande uit vertegenwoordigers van de Verdragsluitende Partijen de uitvoering en interpretatie van dit Verdrag en stelt vast of de noodzaak bestaat tot aanvulling of verdere ontwikkeling ervan. De gemeenschappelijke werkgroep komt op verzoek van een Verdragsluitende Partij bijeen.</p>	<p>Hoofdstuk 7 – Uitvoerings- en slotbepalingen</p> <p>Artikel 33 – Uitvoeringsmaatregelen</p> <p>De Raad stelt, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen en na raadpleging van het Europees Parlement, de maatregelen vast die nodig zijn voor de uitvoering van dit besluit op het niveau van de Unie.</p>
<p>Artikel 44 – Uitvoeringsafspraken</p> <p>De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen kunnen op basis van en in het kader van dit Verdrag afspraken maken die de administratieve uitvoering van dit Verdrag ten doel hebben.</p>	<p>Artikel 36 – Tenuitvoerlegging en verklaringen</p> <p>1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om binnen een jaar na de inwerkingtreding aan dit besluit te voldoen, met uitzondering van de bepalingen van hoofdstuk 2, waarvoor de nodige maatregelen worden genomen binnen drie jaar na de inwerkingtreding van dit besluit en het besluit tot tenuitvoerlegging van dit besluit.</p>
<p>Artikel 45 – Territoriale werkingsfeer</p> <p>De bepalingen van dit Verdrag gelden voor het grondgebied van de Verdragsluitende Partijen. Voor het Koninkrijk der Nederlanden geldt dit Verdrag uitsluitend voor het in Europa gelegen deel van het Koninkrijk. Voor de Franse Republiek geldt dit Verdrag uitsluitend voor het in Europa gelegen deel van de Republiek.</p>	<p>Niet opgenomen in Raadsbesluit 23 juni 2008</p>

<p>Artikel 46 – Kosten</p> <p>Elke Verdragsluitende Partij draagt de kosten die voor haar instanties uit de toepassing van dit Verdrag voortvloeien. In bijzondere gevallen kunnen de desbetreffende Verdragsluitende Partijen een afwijkende regeling overeenkomen.</p>	<p>Artikel 34 – Kosten</p> <p>Elke lidstaat draagt de operationele kosten die door zijn instanties bij de toepassing van dit besluit zijn gemaakt. In bijzondere gevallen kunnen de betrokken lidstaten een afwijkende regeling overeenkomen.</p>
<p>Artikel 47 – Verhouding tot andere bi- of multilaterale verdragen</p> <p>1. De bepalingen van dit Verdrag zijn slechts van toepassing, voor zover zij met het recht van de Europese Unie verenigbaar zijn. Indien door de Europese Unie in de toekomst regelingen worden ingevoerd die op de werkingssfeer van dit Verdrag zien, geldt bij de toepassing van de desbetreffende bepalingen van dit Verdrag het recht van de Europese Unie bij voorrang. De Verdragsluitende Partijen kunnen de bepalingen van dit Verdrag gelet op de desbetreffende nieuwe regelingen voortvloeiend uit het recht van de Europese Unie wijzigen of vervangen.</p> <p>2. Dit Verdrag laat de in bestaande bi- of multilaterale verdragen tussen de Verdragsluitende Partijen vastgelegde rechten of verplichtingen onverlet. De Verdragsluitende Partijen staat het vrij om de bestaande bi- of multilaterale verdragen tussen de Verdragspartijen toe te passen in hun wederzijdse betrekkingen. Bij tegenstrijdigheid met rechten of verplichtingen uit hoofde van dergelijke verdragen geldt de bepaling uit onderhavig verdrag.</p>	<p>Artikel 35 – Verhouding tot andere instrumenten</p> <p>1. Voor de betrokken lidstaten zullen de desbetreffende bepalingen van dit besluit worden toegepast in de plaats van de overeenkomstige bepalingen in het Verdrag van Prüm. Elke andere bepaling van het Verdrag van Prüm blijft van toepassing tussen de verdragsluitende partijen.</p> <p>2. Onverminderd hun verbintenissen uit hoofde van andere wetgevingsbesluiten die ingevolge titel VI van het Verdrag zijn aangenomen:</p> <p>a) staat het de lidstaten vrij om bilaterale of multilaterale overeenkomsten of regelingen betreffende grensoverschrijdende samenwerking die van kracht zijn op het tijdstip van aanneming van dit besluit, te blijven toepassen, voor zover deze overeenkomsten of regelingen niet onverenigbaar zijn met de doelstellingen van dit besluit;</p> <p>b) staat het de lidstaten vrij om bilaterale of multilaterale overeenkomsten of regelingen betreffende grensoverschrijdende samenwerking aan te gaan of in werking te doen treden nadat dit besluit van kracht is geworden, voor zover deze overeenkomsten of regelingen de mogelijkheid bieden de doelstellingen van dit besluit tussen de lidstaten te verruimen of te verbreden.</p> <p>3. De in de leden 1 en 2 bedoelde overeenkomsten en regelingen laten de betrekkingen met de lidstaten die daarbij geen partij zijn, onverlet.</p> <p>4. Binnen vier weken na het van kracht worden van dit besluit stellen de lidstaten de Raad en de Commissie in kennis van de bestaande overeenkomsten of regelingen in de zin van lid 2, onder a), die zij willen blijven toepassen.</p> <p>5. De lidstaten stellen de Raad en de Commissie ook in kennis van iedere nieuwe overeenkomst of regeling in de zin van lid 2, onder b), binnen drie maanden na de ondertekening daarvan, dan wel, voor de instrumenten die reeds vóór de aanneming van dit besluit waren ondertekend, binnen drie maanden na de inwerkingtreding daarvan.</p> <p>6. Dit besluit bevat geen bepalingen die afbreuk doen aan bilaterale of multilaterale overeenkomsten of regelingen tussen lidstaten en derde staten.</p>

<p>Artikel 48 – Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring</p> <p>Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd, te worden aanvaard of te worden goedgekeurd. De akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring worden bij de depositaris neergelegd. Naar aanleiding van de neerlegging van de akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring kan een verklaring betreffende de territoriale werkingssfeer worden overhandigd.</p>	<p>7. Dit besluit laat bestaande overeenkomsten betreffende rechtsbijstand of wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen onverlet.</p> <p>Artikel 36 – Tenuitvoerlegging en verklaringen</p> <p>1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om binnen een jaar na de inwerkingtreding aan dit besluit te voldoen, met uitzondering van de bepalingen van hoofdstuk 2, waarvoor de nodige maatregelen worden genomen binnen drie jaar na de inwerkingtreding van dit besluit en het besluit tot tenuitvoerlegging van dit besluit.</p> <p>2. De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie mee dat zij aan de hun krachtens dit besluit opgelegde verplichtingen hebben voldaan en overleggen de in dit besluit bedoelde verklaringen. Bij deze mededeling kan iedere lidstaat laten weten dat hij dit besluit onmiddellijk zal toepassen in zijn betrekkingen met de lidstaten die dezelfde kennisgeving hebben gedaan.</p> <p>3. De conform lid 2 ingediende verklaringen kunnen te allen tijde worden gewijzigd door middel van een bij het secretariaat-generaal van de Raad ingediende verklaring. Het secretariaat-generaal van de Raad zendt de ontvangen verklaringen door aan de lidstaten en de Commissie.</p> <p>4. Op basis van deze en andere informatie die door de lidstaten op verzoek ter beschikking gesteld wordt, dient de Commissie uiterlijk op 28 juli 2012 bij de Raad een verslag in betreffende de tenuitvoerlegging van dit besluit, eventueel vergezeld van door haar passend geachte voorstellen voor vervolgstappen.</p>
<p>Artikel 49 – Depositaris</p> <p>1. Depositaris van dit Verdrag is de regering van de Bondsrepubliek Duitsland.</p> <p>2. De depositaris stelt de overige Verdragsluitende Partijen onverwijld in kennis van bekrachtigingen, aanvaardingen, goedkeuringen, toetredingen, voorbehouden en opzeggingen alsmede van alle overige verklaringen in verband met dit Verdrag.</p> <p>3. De depositaris draagt zorg voor de registratie van het Verdrag bij het Secretariaat-Generaal van de Verenigde Naties overeenkomstig artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties.</p>	<p>n.v.t.</p>

<p>Artikel 50 - Inwerkingtreding</p> <p>1. Dit Verdrag treedt negentig dagen na de neerlegging van de tweede akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring in werking tussen de Verdragsluitende Partijen die het Verdrag hebben bekrachtigd. Voor de overige Verdragsluitende Partijen treedt het Verdrag negentig dagen na de neerlegging van hun akten van bekrachtiging in werking.</p> <p>2. De depositaris stelt alle Verdragsluitende Partijen in kennis van de datum van inwerkingtreding</p>	<p>Artikel 37 – Toepassing</p> <p>Dit besluit treedt in werking twintig dagen volgende op die van zijn bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie.</p> <p>(28 augustus 2008 in werking – 8 augustus bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie)</p>
<p>Artikel 51 – Toetreding</p> <p>1. Dit Verdrag staat open voor toetreding voor alle lidstaten van de Europese Unie. Met de toetreding worden ook alle tot dan toe op basis van artikel 44 gemaakte uitvoeringsafspraken en de overige afspraken bij dit Verdrag voor de toetredende staten bindend.</p> <p>2. De akten van toetreding worden bij de depositaris neergelegd. Bij toetreding kan naar aanleiding van de neerlegging van de akten van toetreding een verklaring betreffende de territoriale werkingssfeer worden overhandigd.</p> <p>3. Dit Verdrag treedt voor elke toetredende staat negentig dagen na de neerlegging van zijn akte van toetreding in werking, op zijn vroegst op de datum van inwerkingtreding van dit verdrag volgens artikel 50.</p>	<p>n.v.t.</p>
<p>Artikel 52 – Opzegging</p> <p>1. Dit Verdrag wordt voor onbepaalde tijd gesloten.</p> <p>2. Het Verdrag kan door elke Verdragsluitende Partij te allen tijde langs diplomatieke weg worden opgezegd door neerlegging van een schriftelijke verklaring bij de depositaris. De opzegging treedt zes maanden na neerlegging van de schriftelijke verklaring in werking.</p> <p>Gedaan te Prüm, de zevenentwintigste mei tweeduizendvijf, in één exemplaar in de Duitse, Spaanse, Franse, en Nederlandse taal, zijnde de vier teksten gelijkelijk authentiek. Het origineel wordt in het archief van de depositaris neergelegd, die aan</p>	<p>n.v.t.</p>

elke ondertekenende en toetredende staat een gewaarmerkt afschrift van het origineel van het Verdrag doet toekomen.	
---	--